

رههندی دهروونی له دیوانی (یادنامه) ی (سه رکهوت ره سول) دا

د. شاخوان فرهاد محمد
قسم المسرح- معهد فنون الجميلة/
وزارة التربية- أربيل

د. کامران ابابکر خضر خوشناو
قسم اللغة الكردية- كلية التربية /شقلاوة
جامعة صلاح الدين – أربيل

ملخص البحث باللغة العربية:

وبطبيعة الحال فإن كل نص أدبي يولد تحت عدة مؤثرات وانتقالات داخلية وخارجية من هذه الأبعاد الداخلية والخارجية، لذا فإن العقل هو البعد الأقرب والأكثر تأثيراً على بناء أي نص. ولذلك فإن عنوان هذا البحث هو (البعد النفسي في ديوان (يادنامه- مذكرات) (سركوت رسول)). علم النفس وعلم النفس وعلاقته بالأدب، ثم حسب منهج العمل النفسي تم تقسيم النصوص إلى عدة أبعاد نفسية. (التفأول، الاكتئاب، التشاؤم، السادية،) ومن ثم تفسيرها، وهكذا فإن العقل جزء لا يتجزأ من عملية تكوين الشعر والكلمات والجمل الشعرية تعكس صورة حقيقية ونفسية للعقل.

الكلمات المفتاحية: البعد النفسي، التفأول، الاكتئاب، النرجسية، السادية.

♦ : پيشه کی:

♦ ١. ناوینشانى لیکۆلینه وه که:

ناوینشانى ئەم لیکۆلینه وه یه بریتیه له: (رههندی دهروونی له دیوانی (یادنامه) ی (سه رکهوت ره سول) دا).

♦ ٢. سنووری لیکۆلینه وه که:

سنووری لیکۆلینه وه که تاییه ته به (رههندی دهروونی) ی و رهنگدانه وه ی له دیوانه شیعیری (یادنامه) ی (سه رکهوت ره سول) دا.

♦ ٣. هوکاري هه لیزادنی ناوینشانى لیکۆلینه وه که:

نه بوونی لیکۆلینه وه یه کی تاییه ت له سه ره ده قی (یادنامه ی مه ی تاگای عومریک) و ئاورنه دانه وه ی لیکۆله رانی ئەده بی له شاعیری هاوچه رخ و لاو (سه رکهوت ره سول).

♦ ٤. بایه خی لیکۆلینه وه که:

دهروون به شیکى دانه پراوی مروقه، بویه هه ولدراوه به شیوه یه کی تاییه ت له زۆرینه ی رهه نده دهروونیه کانی ئەم ده قه دا بکۆلرینه وه و به لگه ی به هیز و درووستی بو به یترینه وه.

♦ ٥. میتۆدی لیکۆلینه وه که:

له م لیکۆلینه وه یه دا پشت به میتۆدی (ره خنه ی دهروونی) به ستراوه.

♦ ٦. ریکهاته ی لیکۆلینه وه که:

ئەم لیکۆلینەووەیە لە پوختە و پێشەکی و دوو بەش و ئەنجام و لیستی سەرچاوەکان پێکھاتوو، بەم شێوەیە: لە پێشەکییدا سنوور و ھۆکار و ئامانج و رێیازی لیکۆلینەووەکە خراوەتەر، دوای ئە بەشی یەكەمدا، باس لە بابەتێک خراوەتەر، لەوانە (چەمک و پێناسە دەروونناسی، پێناسەکانی دەروونناسی، پەيوەندی نێوان ئەدەب و دەروونناسی، رەخنە دەروونی....)، دوای ئە بەشی دووەمدا لەروانگە رەھەندە دەروونی لە قەسیدە درێژی (یادنامە)دا کۆلراوەتەر، بەش چەند رەھەندیکی دەروونی خراوە بەرباس و بەلگە پێویستیشیان بۆ ھێنراوەتەر، لەوانە: (گەشبینی، رەشبینی، خەمۆکی، نامۆیی، نەرگسیبەت و سادیزم....)، لە کۆتاییشدا ئەنجامی لیکۆلینەووەکە و لیستی سەرچاوەکان و پوختە بە زمانی یێگانە خراوەتەر.

1. چەمک و پێناسە دەروونناسی ئەدەب و پەيوەندی نێوانیان:

1.1: چەمک و پێناسە دەروونناسی:

لە ئەنجامی گەرانیوە بۆ مێژوو بۆمان دەردەکەوێت، کە رەگۆ ریشە دەروونناسی لە بنەرەدا دەگەرێتەر بۆ زمانی یونانی و (زاراوەیەکی لاتینی و لە دوو وشە پێک ھاتوو (Psycho) بەمانای دەروون (Logy) بەمانای زانست یان توێژینەو و یان ناسین، کەواتە سایکۆلۆژیا مانای دەروونناسی دەگەرێتەر یان زانستی دەروون) (قەرەچەتانی، ۲۰۰۷: 33) لە زمانی عەرەبیشدا زاراوەی (علم النفس) بەمانای زانینی شتە شاراوەکانی دەروون یان زانستی دەروون دێت . کەواتە دەروونناسی بە واتای زانستی دەروون یاخود رۆح دێت.

پێناسەکانی دەروونزانی لەلایەن زانایانەو زۆرن و ھەر یەک لە دەروونناسەکان بەپێی بارو رەوشی دەروونی خۆی و دەرووبەری پێناسە بۆ دەروونزانی کردوو و بەشێکیان کەمو کوریان تێدا، چونکە ئەگەر بلێین دەروونزانی لیکۆلینەووەیە لە لایەنی دەروونی مروۆف و دیراسەکردنی ئەوا لەوانە کەموکوری تێدای، لەبەرئەوەی سایکۆلۆژیا (لەنێو ژبانی دەروون و ئەوەی تێدا، لەبیرکردنەو و ئارەزوو و ھەست و بیرەو و ھەلچۆنەکان دەکۆلێتەر) (عزت، 1968: 3)، کەواتە لایەنی دەروونی مروۆف لایەنێکی شاراوەیە و لیکۆلینەو لێی لە مەودایەکی بەرتەسکە، چونکە ئەو ئامێر و ھۆکارانە بۆ لیکۆلینەو لە لایەنی دەروونی بەکار دێن زۆر کەمن و سەد لە سەد نین، (ھەرچەندە دەروونزانی ھەولێاندو و ھەول دەدەن، کە ھەر چەند پێیان بکریت زیاتر ئامێرە زانستیە وردەکان بەکاربھێنن، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا مروۆف وەک رازیک یان بیرک ماوەتەر، کە زۆر بەی بەشەکانی ناووەی تارک و نەزاناون) (عەلی، ۲۰۰۷: 7) .

بۆیە ئێمە ناتوانین راستەوخۆ ھەست بە دەروون بکەین، بەلکو ھەست بە پاشماو و دەرکەوتەکانی دەکەین لە رەفتارکاندا.

کەواتە دەتوانین بلێین: سایکۆلۆژیا وەکو زانستێک (لەرەوشتی ئادەمیزاد دەکۆلێتەر، کە ئەوانیش خۆیان لەکردووە و جوولە ديار و قسەکان دەبینن) (عزت، 1968: 3)، ھەرۆھا (فرۆید و دەروونناسی تریس جەخت لەسەر ئەو دەکەنەو کە دەروونی مروۆف وەک چیاپەکی بەستەلەکی نێو دەریایە ئێمە تەنھا دیوی دەروە دەبینن، نازانین ئەم چیا بەفرینە چەندە بە قولایی دەریاکەدا شۆربووەتەر لێرەشدا ھەست بە تەم و مژی و توێل و دووریەک دەکەین بۆ تێگەشتن لە دەروونی مروۆف) (ئەسەد، 2017: 115)، بۆیە رەوشتی مروۆف ھەر بەتەنیا جموجۆل نییە، بەلکو گەلێجاران لەرێگە دەنگ بەرزکردنەو و قسەکردنی دەتوانێت ئەو ھەستە قەتیس ماون بیانخاتەر. بەمەش دەروونزانی توێژینەو زانستە رەوشتە یا زانستی کردارەکانی ھۆشە.

لەم دیدگایهوه مروف هەر لهکۆنهوه بهوردی بایهخ و سهرنجی دیارده دهروونییهکانی داوه و شتیکی کهم، یاخود زوری هەر لیدهزانی، چونکه ئەو شته بهخودی مروفیکهوه پهیوهسته، بهلام چۆنییهتی شیوه و شیوازی نووسین و توژیینهوهی بهزانستیوونی دواتر بهرجهسته بووه.

١.٢: پیناسهکانی دهرووناسی:

سادهترین و دیارترین پیناسه دهرووناسی بریتییه؛ لهو زانستهی له بیرو رهفتار و ههلسوکهوتی بوونهوه دهکۆلیتهوه، به واتایهکی دی؛ دهرووناسی (ئهو زانستهیه له پیکمینهرهکانی دهروونی مروف و گهشهکردنی شوینهوارهکانی- واته رهفتار- و کارتیکردنهکانیان و ساغی و ناساغان دهکۆلیتهوه به شیوهیهکی زانستیانه (عهلی، 2007: 8)، ههروهها لهخوارهوه نامازه بهچهنهین پیناسه دیکهی دهروونانی دهکهین:

(دهرووناسی زانستیکه لیکۆلینهوه له دهروون و ئهوهی لهناو دهروونایه له بیرکردنهوهو ههست و ئارهزوو و بیرهوهری و ههلهچوون دهکات) (سهعید، 2015: 84).

دهرووناسی ئهو زانستهیه که له کردار و ههلسوکهوت و کارهکانی مروف دهکۆلیتهوه، له (ژی١.٦: ر باوهری که ههموو ئەمانه دهکهوتهی دهروون) (عمر، 2013: 6)، (لیکۆلینهوهی زانستانهی رهوشته یا زانستی کردارهکانی هۆشه)(عیسا، 2008: 3)، (دهرووناسی ئهو زانستهیه که توژیینهوه لهسه رهوشت و بیر و هۆش و ئاکار و ههلهچوونی مروف دهکات) (عمر، 2013: 6).

کهواته لهو پیناسانه بۆمان دهردهکهویت؛ که دهرووناسی به شیوهیهکی گشتی و فراوان ههیه که له بیرو رهفتاری مروف دهناسینی و سیستهمیکه بۆ تیگهیشتن له بیرکردنهوه و رهفتار و سۆزی مروفهکان و بهکارهینانی ئەم تیگهیشتنانه بۆ چارهسهکردنی کیشهکانی مروف و ناسینی خودی مروفهکان، پاشان یارمهتیدهره بۆ تیگهیشتن له پهیوهندی نۆوان سۆزو رهفتار، ئەگه بهشیکی کهمیش بیته دهتوانین له بهشیکی رهفتار و ههلسوکهوتی مروف تیگهین و شیان بکهینهوه، ههولی دۆزینهوهی چارهسهرهکان بدهین. بهمهش دهتوانیت له ریگهی زانستی دهرووناسییهوه له ئالۆزیه ئاوهزییهکانی تاک تیگهین و ریگهی گونجاو بگرینه بهر بۆ تیگهیشتن له جیهانبینی و ژیانینی.

١.٣: چه مک و پیناسهی ئەدهب:

هەر وهک باس کراوه ئەدهب بهرلهوهی گیرانهوه بیته؛ ئایدۆلۆژیا و بیره، ههموو دهقیکی ئەدهبی پریکی زور له بیر و ئایدۆلۆژیا لهناو ههناوی خۆیدا دهشاریتهوه، تهنانهت بهشیکی گرنگی بنهمای ئەفراندنی شی ههه ئەمهیه، له لایهکی دیکهدا ئەدهب شتیکی دهروونییه، چونکه نووسهه ههستی خۆی دهردهیریت و دهروونی خۆی خالیدهکاتهوه له سۆز و حهزه پهنگخواردووهکانی، لهویش خۆینه سوود و چیت له بابهته ئەدهبییهکان وهردهگریته، که ههلهگری بیر و ههست و نهست و سۆز و خهیاڵن، ئەمانهش دهبنه هۆکار بۆ دروستبوونی پهیوهندییهکی بههیز له نۆوان نووسههری دهق و خۆینههری دهقدا.

ئەگه به شیوهیهکی گشتی پیناسهی ئەدهب بکهین، ئەوا گوزارهیهکی زوری ههیه، بهلام به واتا تاییهتییهکهی (بریتییه لهو شته نایابانهی، که پیشینان هیشتووینانهتهوه و بهجیان هیشتوووه بۆ دواي خۆیان؛ ئەوانهش وهکوو هۆنراو و پهخشان، پیشهه قهشهنگ، موزیقا و ساز و ئاواز و وینهی به پهرداخ. ئەمانه به قسهی جوانی مرواری ئامیز نووسراوه بووین یا نهنووسراوه، بهلهگی کۆنی سهه بهردهکان که داستانی ئادهمیزاد ئەگیرنهوه، ئەو نهوا

کاریگه‌رانه که له ته‌لی مووزیقا‌کانه‌وه دهر ئه‌چن و می‌شک و دل و دهر وون گولاپاشی ئه‌که‌ن (سه‌جادی، 1978: 5).

1. 2: په‌یوه‌ندی نژیوان ئه‌دهب و دهر ووناسی:

ئه‌دهب شتیکی دهر وونیه و هه‌لقولای دهر وونی نوسه‌ره، واته (ئاوینه‌ی عه‌قل و دهر وونی نوسه‌ره به واتایه‌کی تر وینه‌یه‌که له وینه‌کانی گوزارشت کردن له دهر وون) (سه‌عید، 2015، 84). شاعیر له‌شعیره‌کانی و نووسه‌ری رۆمان و چیرۆکنووس و هه‌موو نووسه‌ریکی ئه‌ده‌بی دهر وونی خۆیان ده‌نوینن له به‌ره‌مه‌کانیان، که هه‌لقولای ناخ و دهر وونیه‌یه، نووسه‌ری هه‌ر ژانریکی ئه‌ده‌بی ئه‌و پروودا و به‌سه‌ره‌تانه‌ی که به‌سه‌ریدا هاتوو، یاخود بینووپیته‌ی و بیستووپیته‌ی ده‌بن به‌ه‌شیک له‌بیره‌وه‌ری و له‌می‌شکیدا ده‌می‌نیتته‌وه، دواتر له‌ریگی نووسین دهریده‌پریت.

که‌واته ئه‌زموونی ده‌ق به‌پیی سایکولۆژیای نووسه‌ره‌که‌یان له‌ده‌قیک بو‌ده‌قیکی تر و له‌ نووسه‌ریک بو‌نووسه‌ریکی تر ده‌گوریت و جیاوازن، بۆیه (زانایانی دهر ووناسی به‌زۆری ئه‌ده‌بیان هه‌لبژاردوو، وه‌کو ماده‌به‌ک بو‌بایه‌ته‌ دهر وونیه‌کان، گه‌لێک راستی دهر وونیه‌یان هه‌له‌پنجاو، که‌ بایه‌خیکی زۆر مه‌زنیان هه‌یه) (عومه‌ر، 2013: 19).

ده‌کرێ بگوتریت پیوه‌ندی نژیوان ئه‌دهب و دهر ووناسی پیوه‌ندییه‌کی ئاشکرا و به‌لگه‌ نه‌ویسته، چونکه (زانستی دهر وونی به‌دوای ئه‌وه‌دا وێله‌ ئایا دهر وون کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئه‌دهب هه‌یه‌ یان به‌پێچه‌وانه‌وه یاخود کاریگه‌رییه‌که دوولایه‌نه‌یه، دیاره‌ دهر وون ئه‌دهب دروست ده‌کات ئه‌ده‌بیش دهر وون دروست ده‌کات، ئه‌دهب به‌دوای راستیه‌کانی ژیندا ده‌گه‌رێ تاکو دل و دهر وون رۆشن کاته‌وه، دهر وونیش بواره‌کانی ژیان کۆده‌کاته‌وه تاکو ئه‌دهب پینیتته‌ ئاراوه) (گه‌ردی، 2004: 88)، هه‌روه‌ها هه‌موو نووسینه‌کی ئه‌ده‌بیش بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قوولی ده‌وێت، بو‌دارشتنی پیکه‌ته و گه‌یانندی ئاکامی کاره‌کان، به‌لام شاعیر به‌ته‌نیا کارکردن نییه‌ له‌سه‌ر لۆژیک، به‌لکو سه‌ر له‌نوی ئه‌و لۆژیکه هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه و مانا و واتای دیکه‌ی بو‌پیکدینیت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چۆنیته‌ی ژیانکردن و ژینگه‌ی نووسه‌ر و شاعیر گرنگی خۆی هه‌یه و له‌به‌ره‌مه‌کانی ره‌نگه‌داته‌وه هه‌لقولای دهر وونیه‌تی و لایه‌نی دهر وونی و ئه‌دهب دوو شتی لیکدانه‌پراون و ئاویتیه‌ی یه‌کتربوونه و له‌یه‌کدی جیا نابنه‌وه، وه‌ک (رۆلان بارت) ده‌لێت: (دهر ووناسی و ئه‌دهب هه‌مان خاسیه‌تیان هه‌یه‌ له‌ خه‌یال و بیرۆکه و سۆز و هه‌ستدا) (ئه‌سه‌د، 2017: 120)، نووسه‌ریش له‌به‌ره‌مه‌کانیدا به‌ره‌و ناخی خۆی شو‌ر ده‌ییتته‌وه و به‌جیه‌انه‌ خه‌یالییه‌که‌ی خۆی ده‌دوینیت، به‌مه‌ش به‌ره‌مه‌که‌ی په‌یوه‌ندی به‌ دهر وونی نووسه‌ره‌وه‌ ده‌ییت و ره‌نگدانه‌وه‌ی دهر وون و هه‌ست و نه‌ستیته‌تی.

به‌مه‌ش ئه‌زموونی ده‌ق به‌پیی سایکولۆژیای نووسه‌ره‌کانیان، له‌ده‌قیکه‌وه بو‌ده‌قیکی دی و له‌ نووسه‌ریکه‌وه بو‌نووسه‌ریکی تر جیاواز ده‌بن. به‌تایبه‌تی (شاعیر ره‌نگدانه‌وه‌ی هزر و خه‌یال و ژینگه و پرووداوه‌کانه، کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌که ته‌واوی دیارده‌کانی بوون ده‌خاته‌ ژێر پرسپاره‌وه، دواجاریش توانای زمانه‌وانی لای نووسه‌ر ده‌ییتته‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی، وینه‌ی فره‌ سه‌ودا بیه‌خشیتته‌ شته‌کان) (عه‌زیز، 2011: 67)، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ زمانیش بارگاوویه‌ به‌خه‌یال، چونکه شاعیر پرووداوه‌کانی ده‌وربه‌ری خۆی هه‌روا به‌ساده‌یی و ئاسانی وه‌رناگریت، به‌لکو جارێکی تر به‌خه‌یالیکی فراوانتر و به‌شیواز و ده‌رپینیکی ناوازه و کاریگه‌رتتر و به‌هیزتر، پێشکه‌ش به‌خوینه‌ری ده‌قه‌که‌ی ده‌کات.

١. ٥: رەخنەى دەروونى:

رەخنەى دەروونى بەشپۆهەى كى گشتى ئەو مېتۆدەى كە كار لەسەر دەقى ئەدەبى دەكات، لە ڕىگای ڕۆچوونى بۆ نۆ ئۆ زىانى نووسەر و شىوازى گوزەرانى ھەر لە مندالىيەو و لە گشت قۇناغەكانى زىانى نووسەر دەكۆلێتەو، رەخنەى دەروونى گرنكى و بەھای خۆى لە شىكردنەو و شلۆقەكردنى دەقەكان ھەى، بە مەبەستى گەيشتن بە نەستى نووسەر، ئەمەش لەبەرئەوھى رەخنەى دەروونى (پەكێكە لە رەوتەكانى رەخنەى تازە، ئامانجى شىكردنەوھى دەقى ئەدەبى، تا بگات بە شوێنە شاراوەكانى نەستى نووسەر، ئەمەيش لە ڕىگەى توێژنەوھى كۆمەلێك خواستن و وینەى رەوانىزى بونىاتى دەقەو دەپیت، ئەم ئاراستەى بەنەما دەروونى و رەخنەى پەكان لەخۆ دەگریت، تا بگات بە راستى لۆچىكى نەست، ئەمەيش لە ڕىگەى زمانى دەق و نەستەو دەپیت) (بەرزنجى، 2024: 230)، چونكە لە ڕىگای زىانى شاعیر دەتوانن بگەين بە؛ ھەندىك زانىارى، كە پيشتر نەزانراوھە يان دركى پینەكراوھە.

لەم سۆنگەوھە زىان و چۆنىيەتى زىانكردنى نووسەر و شاعیر گرنكى خۆى ھەى، بۆ توێژەرى ئەدەبى بۆ لێكۆلینەو و شىكردنەوھى دەقەكان. بۆ رەخنەى دەروونى (بە شپۆهەى كى بەربلاو بەلى كيشاوھە بەسەر بىرو كارەكانى رۆژانەى خەلك، بەدەر لە شارەزايان و بى پىپۆرى لەو زانستە سوودمەندن، دەروونشيكارى رۆژانە لەگەلىان دەژیت، چونكە شىكردنەوھى دەروونى وەك مېتۆدێك پپۆھەى كى پتەوى ھەى لەگەل ھەنووكەدا، جگە لەوھش كێلگەى كى كاركردنە لە رابردوى مروفداى بەلام ھەولەكانىشى بۆ تىگەيشتنى ئىستايە) (سەعدون، 2013: 32)، بەم جۆرەش مېتۆدى رەخنەى دەروونى لە بواری رەخنەى ئەدەبى، (مېتۆدێكى زۆرباوە و ژمارەى كى زۆرى رەخنەگران پەپروھى بەنەماكانى ئەم مېتۆدەيان كردووە، بە مەبەستى شىكردنەوھە و تىگەيشتنى بەرھەمى ئەدەبى و ھەولدان بۆ گەيشتن بە بارى دەروونى نووسەرەكە تا بەھۆى زانىنى زىانى نووسەرەوھە بتوانریت ھەندىك لايەنى شاراوھى بەرھەمەكە ئاشكرا بكریت) (عیسا، 2012: 7)، بۆ دەتوانریت بگوتریت؛ رەخنەى دەروونى كاریگەرترین مېتۆدە بۆ بەدەستپێنانى زانىارى دەبارەى ئاوەز و ھەست و نەستى مروف، ئەمەش كاریگەرى دەپیت بۆ پرووناكى خستنەسەر ئەنجامى لێكۆلینەوھەكان.

١. ٦: مېژووى رەخنەى دەروونى:

لایەنى دەروونى مروف مېژوویەكى كۆن و دېرىنى ھەى، مروف ھەر لە سەرەتاكانى دروستبوونى ھەستى بە دیاردە دەروونىيەكان كردووە، وەك: ترس و شەرم و خەمۆكى و دلتنەنگى و رەشبینى ھتد. واتە لەگەل دروستبوونى مروف ھاتۆتەكایەو، وەك بابەتەكانى ترى زانست و شتەكانى تر نىيە، كە لە كاتێكدا لەسەر دەستى كەسانێك و دواى چەندىن لێكۆلینەوھە دۆزرايێتەو و پەرەى پیدرايێت، بەلكو بابەتەكە پەيوەستە بە مروف و ھەموو مروفیکيش بەشدارە، بەلام ھەرچى بە زانستکردن و لێكچیاكردنەوھى دیاردە و نەخۆشپە دەروونىيەكانە، ئەوا قۇناغ بە قۇناغ بوو و گەشە و پيشكەوتنى بەخۆیەوھە بىنووە، ھەر زانایەك ياخود توێژەرێك ھاتووە توێژنەوھى تازەى لەبارەى ئەنجامداوھە و دواتر داپەشى كردووە و جۆرەكانى دیارى كردووە، ئینجا زانىارى نوپى بەدەستپێناوھە و خستوبەتییە سەر زانىارىيە كۆنەكان.

لەسەرەتادا ئەم زانستە بوونىكى سەربەخۆى نەبوو، بەلكو خۆى لە بابەتەكانى فەلسەفە و لۆژىك و پىچاوبوویەو، واتە (دەروونزانى لە سەرەتای سەرھەلدانىيەوھە وەك زانستەكانى تر بەشپك بوو لە فەلسەفە بەزانستى رۆح دەژمێردا لەلایەن یونانىيەكانەوھە بەناوبانگترین

فيله سوفه كانى يونان سوكرات و ئفلاتون و ئرستو (عزیز، 2011: 23) بوون، كه له باره ی ئم زانسته دواون، ههروهها (فرۆید) پئیوايه (شیکردنه و دی دهروونی دیمانیه كه له زانستی دهروون و ریبازیکه له چاره کردنی شله ژاندنه هۆشی و ده مارگیرییه كان) (سه عدون، 2013: 32).

(ئهرهستو) له چواره می پیش زایندا له پره خنه ی ئه ده بی (تیوره كه ی خۆی خسته روو له باره ی پاكبوونه وه (التطهير) و وتی غایه ی تراژیدیا بو ئه وه یه به زه یی و ترس بوروژینی، نه فسیش زیاد له پئیویست پاك ده بیته وه له و دوو سوژه، لیره دا هاوسه نگییه ك دروست ده بیته له سه ر شاعیری دهروونی جوړاوجوړدا، ئه مه ش به رپه رچ دانه وه یه بوو بو (ئفلاتوون)، كه هه لوپستی تووندى به رانبه ر به شاعیران هه لگرتبوو له كوومه ره كه یدا، چونكه به بیری ئه و شاعیران لاسایی كه ره وه ن، كاری شیعر له دیدی (ئفلاتوون) تیکده رییه، چونكه كار له سوژ ده كات و شتیکی خراپی كوومه لایه تیه، له گه ل ئه وه شدا هه ندی له شعری قبول کردوه، كه ستایشی خودا و پاله وانان پیاوه باشه كان ده كه ن) (عیسا، 2012: 9-10)، لیره دا (ئفلاتون) باس له لایه نیکى دهروونی (سوژ) ده كات له شیعردا، كه ده بیته هۆی وروژاندنی دهروونی و به لاریاندا ده بات، به مه ش ئه وه ی (فرۆید) به دامه زرینه ری ره خنه ی دهروونی دادنه ریت، كه له سالی 1899 فرۆید كتیپیکى له باره ی (لێكدانه وه ی خه ونه كان) بلاوكرده وه، كه باسی لایه نی من، ئه و، منى بالا، كاریگه ری نه ست و ناگایى کردوه.

ئم كتیبه به یه كه مین لێكوڵینه وه ی (فرۆید) دادنه ریت له بواری ره خنه ی دهروونیدا، كه تیایدا باسی (بنه ماكانى خه ونیشی کردوه كه ده بیته هۆی جیه جی کردنی حه زه كانى مروف ههروهها هونه رمه ندان و ئه دیانی به نه خووشی ده ماری په یوه ست کردوه، ئه مه یه كه مین لێكوڵینه وه ی فرۆید بووه له بواری ره خنه ی دهروونی) (خه لیل، 2011: 56). ههروهها له سالی (1925) ئم زانسته گه یشته لوتكه و تروپكى گه شه كردن و بووه به ربلاوترین بزوتنه وه ی جیهانی، (فرۆید) پش به ماوه یه كى زور كه م بووه ناودارترین رابه ری ئم زانسته، پاش مه رگیشی فرۆید كه له پووریکى بی هاوتا و پر له زانیاری بو به جی هیشتووین، كه تا ئیستاش سوود و كاریگه ری خویان له و بواره دا هه یه.

1. 7: چه مك و بنه ماكانى كه سایه تی له روانگه ی دهروونشیکاری (فرۆید):

(فرۆید) بیروكه ی خۆی سه باره ت به كه سیتی خسته روو له رپی مامه له کردنی له گه ل نه خووشه دهروونیه كان، پئیواوو؛ كه نه ست كلیلی تیکه یشتنی كه سایه تیه، ههروهها عه قلی مروفیشی وه ك چیاى به فر ناساند، نوبه شی له زپر ئاوه و ته نها یه ك به شی له به رچاو دیاره، واته ئیمه ته نها درك به به شیکی بچووکی عه قلمان ده كه یین و به شی زوریشی لیمان شاراوه یه.

(فرۆید) كه سیتی مروفی بو سی به ش دابه ش كرد (ئه و "Id" و من ego و منى بالا)، كه هه ریه ك له و به شان هه سله ت و سیماو ههروهها گیروگرفت و داواكارى خۆی هه یه، كه جیاوازه له گه ل تاییه تمه ندیه كانى به شه كانى دیکه، زورجاریش دژ به یه كترن و له مملانیدان، به لام له یه كتری جیا نابه وه و كه سیتی مروف به هۆی په یوه ستی ئم سینیانه وه كارده كات و (له نموونه ی شیوا و له باردا (من) دزایه تی هیرش به رناكات، به لكو هیز و توانای ده خاته خزمه تی و خۆی سنووردار ده كاته وه به تیکه یشتن له ها تووچو (ته را تینه) غه ریزه كان، زیادبوونی گرژی و هه ستی ره نچ و سه ره نچی دامرکان له گرژی، ئه و كاته ی دامرکانن تاقیده كاته وه و

چاودیری دهکات) (فرۆید، 2005، 103)، هه‌ربۆیه به‌رده‌وام وهک له‌مپه‌ریک پروبه‌رووی غه‌ریزه به میرات بۆماوه تیکه‌لاوه‌کان ده‌وه‌ستیت.

-ئەو: Id

ره‌گه‌زی بایۆلۆژییه له‌ که‌سیتیدا و به‌رده‌وام وروژاوه، دووره له‌ به‌ئاگاییه‌وه، بناغی که‌سیتیه، به‌ گه‌وره‌ترین به‌شی پیکهاته‌ی ده‌روونی له‌ که‌سیتیدا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ به‌رده‌وامی مه‌یلییه جنسییه‌کانی خۆی ئاراسته‌ ده‌کات (ئید ئه‌و به‌شه‌ی ئه‌قله، که‌ هه‌موو حه‌ز و ئاره‌زوو و سیفه‌تانه‌ی تیدا، که‌ مرۆف له‌ کاتی له‌ دایکبووندا هه‌یه‌تی) (نجاتی، 1999: 68).

کاتیک مرۆف له‌ دایک ده‌ییت ته‌نیا ئه‌م به‌شه‌ی هه‌یه و له‌گه‌لیدا له‌ دایک ده‌ییت و به‌درژایی ژیاپنشی هه‌ر له‌گه‌لیدا ده‌مبێته‌وه، ئه‌م به‌شه له‌ گشت بۆماوه و پێداوێستی و حه‌ز و ئاره‌زوو ئازله‌لییه‌کان پیکهاتوه، ئه‌و دوور له‌ گشت یاسا و پره‌نسییه لۆژیکییه‌کانی مرۆف کارده‌کات و هه‌یچ شتی ده‌رباره‌ی داب و نه‌ریت و ناکاری جوان، هه‌روه‌ها به‌های کۆمه‌لایه‌تی نازاوت و گوپرایه‌لیان ناییت، بۆ نموونه مندالی شیره‌خۆر، ئه‌گه‌ر برسی ییت، یان تینوو له‌هه‌ر شوپنیکدا ییت، ئه‌وا ده‌ست ده‌کات به‌گریان، یان میزه‌لدانی پر بوو خۆی لی پرزگار ده‌کات، ئه‌گه‌ر له‌باوه‌شی گه‌وره‌ترین مرۆفدا ییت، چونکه ئه‌و ساوايه ده‌یه‌وێت به‌هه‌ر شپۆه‌یه‌ک ییت ئه‌و پێداوێستیانه‌ی تیر بکات. ئه‌وه په‌یوه‌ندی به‌جسته‌وه هه‌یه، نه‌ک ژینگه‌ی ده‌ره‌وه، واته ئه‌و ییت ده‌لێت، که ئه‌وه‌ی حه‌زت لێیه بیکه، بئ گۆندانه دابو نه‌ریت و ئاین . ته‌وه‌ره‌ی وجودی تاک دیاری ده‌کات، پره‌نسییه‌ی چیژ حوکمی به‌سه‌ردا ده‌کات.

- من: Ego

به‌شی دووه‌مه له‌ دابه‌شکردنی که‌سایه‌تی لای فرۆید، که‌ بریتیه له‌ (ئه‌و لایه‌نه که‌سیه‌تییه که له‌ ده‌ره‌وه‌ی توپکله‌ چینی (ئید) گه‌شه‌ ده‌کات و خۆی له‌گه‌ل وه‌رگرتن و ناردنی وروژینه‌ره‌کان ده‌گونجین) (سالج، 2002: 55)، واتا له‌ ده‌ره‌وه‌ی بنه‌مای تیرکردنی حه‌ز و ئاره‌زوو ده‌روات . هه‌ولی جیه‌جی کردنی گشت یاسا‌کانی مرۆف ده‌دات و په‌یوه‌ستی ده‌کات به‌ واقع و له‌سه‌ر بنه‌مای لۆژیک ده‌روات، چاودیری ره‌فتاری مرۆف ده‌کات و ناهیلێت هه‌موو ئه‌و بیرانه‌ی که هه‌یه‌تی جی به‌جی بکات.

من هه‌ولده‌دات به‌شپۆه‌یه‌ک (داب و نه‌ریت و یاسا کۆمه‌لائییه‌کان له‌ قاوغیکی رازی بوونی ئه‌و سی زله‌پزه‌ی، که فشاری ده‌خه‌نه سه‌ری، هه‌ولده‌دات حه‌زه فسپۆلۆژییه‌کانی (ئه‌و) به‌شپۆه‌یه‌ک له‌ شپۆه‌کان ده‌ریڤ و (منی بالا)ش رازی بکات) (ره‌سول، 2012: 31)، (من) وه‌ک ناوژیوانیک له‌ ژوان (ئه‌و و منی بالا و واقع) ده‌وه‌ستیت و به‌پێی بنه‌مای واقع کارده‌کات، نه‌ک بنه‌مای چیژ یاخود له‌زه‌ت، (فرۆید) ده‌لێت: ئه‌رکی من زۆر قورسه، چونکه زۆر سه‌خته مرۆف له‌یه‌ک کاتدا خزمه‌تکاری دوو ئاغا و که‌له‌گایه‌ک ییت، که‌چی - من- له‌ هه‌مان کاتدا به‌ره‌نگاری هه‌ر سی جیهانی ئه‌و و منی بالا و جیهانی ده‌ره‌وه‌ش ده‌ییته‌وه) (مه‌لازاده ، 2016: 240).

(من) له‌راستییه‌وه راستیه‌کان ده‌بینیت، چونکه له‌ چاکه و خراپه‌ی واقعیه‌که ده‌کۆلێته‌وه. ئه‌وه پیشانی مرۆف ده‌دات، که تا چه‌ند ئه‌م کرداره‌ خوازاوه له‌لایه‌ن ده‌روبه‌ره‌وه، یاخود چه‌ندی خوازاوه له‌لایه‌ن خودی مرۆفه‌وه، فۆرمی گونجاو و کاتی گونجاو ده‌دۆزێته‌وه، تا مرۆف کاره‌که‌ی بکات، نه‌ک له‌سه‌ر بنه‌مای چیژ پیرار له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی کاره‌که بکات.

- منی بالا: super ego

منى بالآ بهشى سئيمه له كه ساپهتى بهلاى فرۆيدهوه، كه مهلبه ندى هه موو لايه نه بهرزه كانى ئاكر و بهها كوومه لايه تى و ئاينيه كانه، (بهلاى فرۆيدهوه كه ساپهتى مرووف له منى بالادا ده رده كه وئيت و شيوه پرىكخراوى مرووفه كه زور به ئاگاوه مامه له دهكات، بو ئه وهى كه ساپهتى تاك پياربزييت) (سهعيد، 2015: 86).

(منى بالآ) له ئه نجامى پهروه رده و بهكاره بنانى) پاداشت و سزا (له لايه ن داىك و باوك و كه سانى چوارده ور دروست ده بزييت، (ئهم به شه كه سئيتيه كى نمونه يى و ويژدانى، رووى به كه مى (منى بالآ)، كه ناو ده بزييت به " منى نمونه يى" بريتيه له له لاسايى كردنه وه و ده مه لاسكى گشت به ها و په وشت و ئاكاره جوانه كانى داىك و باوك و ماموستا و كه سه گرنگ و خو شه ويسته كانى ناو كوومل) (ره سول، 2021: 31)، ده وري (ويژدان) وه رده گريت و كايتىك ده چينه ناو مرووف ده ست دهكات به سنوور بو ئه و دانان. (منى بالآ هه ولده دات بو سه ركوتكردى پالنه ر و چه ز و ئاره زووه كانى ئه و به تاييه تى ئه وانى كه سيمايه كى جنسى و دوژمن كاربان هه به، منى بالآ هه ولده دات كه جيهانى ده ره وه و ناوه وه سه ر له نوئ به پيى ئاره زوو و ئاواته نمونه ييه كانى دايربزيته وه به و شيوه يه كى كه خوئ ده يه وئيت) (مه لزاذه، 2016: 242).

(منى بالآ) هه ولى سه ركوتكردى ئه و په وشتانه ده دات، كه له ناخماندا جيگاي خويان ده كه نه وه و له كه لماندا كه وه ده بن و ده بنه به شيك له ئيمه ، سنووربىك بو ئاره زووه تاييه تيه كانى مرووف داده نييت، فرۆيد واى ده بينى، كه (ئيد و سوپه ر ئيگو سه ره راي جياوازيه سه ره كيه كانيان كه چى له شتيكدا به شدارن ئه و يش ده سه لاتى رابردوه و (ئيد) نوينه رايه تى ده سه لاتى به ميرات بو ماوه دهكات و سوپه ر ئيگوش نوينه رايه تى ئه و ده سه لاته دهكات كه له خه لكه وه بو تاك ماوه ته وه) (سالج، 2002: 57).

واته (ئه و ياخود ئيد) نوينه رى بو ماوه زانى مرووف دهكات، به لام هه رچى منى بالآيه تاك له ريگه ي خه لكه وه وه ريده گريت و مرووف وا لئيه دكات لاسايى بكاته وه.

2. په هه نده ده روونى له قه سيده ي دريژى (يادنامه) دا:

2.1: گه شينى:

ئهم چه مكه له بوارى ده رووناسيدا تازيه، ده كه رتته وه بو سالانى په نجاى سه ده ي بيستم، گه شينى پرواينىكى ئه رينيه وه و بيركرده وه يه كى باش بو پيشوازيكردن له زيان، ئه مه ش له ساته وه ختى وه هادايه، كه لايه نى شادى و گه شينى و جوانى پرووداوه كان به سه ر ده روونى مرووفدا زالا ده بى، له برى په نگدانه وه لايه نى ناشادى و ناخوشى و دلته نگى، كه سى گه شينيش ئه و كه سه يه، كه تيروانينه كانى بو ئاينده گه شينيه وه و له بازنه ي دلخوشى و شاديه وه ده سورينه وه، به واتايه كى دى؛ گه شينى پرواينى تاكه بو ئاينده له پروانگه ي ده روونىكى شاده وه ديته بوون، واته (كه سى گه شينى به دليكى پر له هيواو ئاوات و گه شينيه وه ده روازيت بو ئاينده و پرواى به دواروژيكي پيشنگدارو ديار هه يه، ته نانه ت تيروانينى بو هه موو ديارده يه كى واقع و ده وروبه ر هه ر له و لايه نانه وه سه رچاوه ده گريت، كه په رنگي ده ره وه ي ده روونه گه شينه كه يه تى) (المامى، 2010: 16).

(فرۆيد) پيى وا به؛ (گه شينى بناغه و پيگه ي گشتيه بو زيان) (السلطى، 2010: 34)، تاك گه شينيه له زياندا ئه كه ر پرووداوى ناخوش له لاي نه بوويته هوئى دروستبوونى گريى ده روونى، ئه مه ش له كاتانه دايه، كه ئامانجيك/ ئامانجه كانى له زيان ديارى دهكات و به ره و گه يشتنى پييان هه نگاوه ده نييت و كه ر دووچارى ته نگزه و كو سپيش بوو له ريگه ي گه يشتندا ئه و- كو لنادات و به رده م ده بزييت و سوورتر ده بزييت له گه يشتن پيى و به ده سته پينانى ئه نجاميك كه خوئ ده يه وئيت.

لەم دیدگەووە شاعیر لەم قەسیدە درێژەدا هەموو ئامانج و ئاواتی گەیشتنە بە یارەكەى، بۆیە چەندین خەونى ئەرخبەوانى دەكاته ئامانجى و بەو هیوايەشەووە هەنگاو بەرەو ژيان دەنێت، وەك لە بەشێك لە دێر و نیووەدێرەكاندا ئەو حالەتە دەروونییە بە ڕوونى بەرچاو دەكەون، وەك دەلێت:

_ كئ دەزانئ من بەقەد چى خۆشم دەویئ!

**بەقەد بەرزى مانای ژبان؟!
بەقەد هیواى عومرى گەنجیم؟! بەقەد خۆم یانیش نیشتمان!
_ نانا گیانە لەوەش زیاتر خۆشم دەویئ!
عیشقت بوومە و لەحزەیهكیش بئ تۆ نازیم! (رەسول، 2006: 20)**

شاعیر لێرەدا هەست و سۆزى خۆى بۆ یارەكەى بەیان دەكات و پێیدەلێت؛ كە چەند خۆشیدەوێت، خۆشەویستیەك و كە هیواى هەموو ژيانییەتى و بەو خۆشەویستیەووە گێرۆدەبوو، هیواى ژيانى داهاووى لەسەر هەلچنیوو، بۆیە لە دیدگەى خۆى دەروانیتە بەرانبەرى كە ئەمیش بەو ڕادەیه خۆشیدەوێت، بەمەش گەشبینە كە ئەم عەشقه دەكاته مراد و مەبەست.

دواتر شاعیر باس لەو تۆران و دووركەوتنەووە كاتیانە دەكات، كە دوو عاشق لەسەر بابەتێك لیکدەتۆرین و پاش ماوێهەكى كەم ناست دەبنەو؛

_ ئەو جار جار لیم توره دەبوو...

بەشيعرئ دەگەرايەو!
منیش كە لپی توورەبامە. وەك موغناتیس
نیگایێكى عاشقانەى ڕایدەكیشامەووە داو!
تەنیا نیگای چاوى بەس بوو!
من كەسى بووم، ئاشناى بووم
تا باوك و داك و براى بووم

ئەویش بۆمن هەموو كەس بوو! (رەسول، 2006: 24-25)

لێرەدا باس لەو حالەتە دەكات، كە تۆرانەكانى ئێوانیان كورت و كاتى بوو، جۆرێك لە نازکردن و لەخۆرازیبوون پێوهدیاربوو، چونكە ئەو عەشقه بە جۆرێك گەرە و پیر هیوابوو، هەردووکیان (شاعیر و دولبەر) هەكەى نەیانویستوو لەدەستى بدەن، هەر بەم عەشقه و بۆ ئەو عەشقه كەش ژیاون و كۆلیان نەداو، بۆیە لە داهاووى و پێكگەیشتمانیان دڵنیابوونە و ئەمەش بۆتە هۆى گەشبینى لای شاعیر.

هەر ئەو عەشقه و دڵنیايەى، كە باسكرا وای لە هزر و هەستى شاعیركردوو، باوهر بەهیچ شتێك نەهێنێت، جگە لە گەیشتن و شادبوون بە یارەكەى، وەك دەلێت:

_ وا چوار وەرزى عومرى سیسیش بەسەر دەچئ
هەر بەهیوام مۆسیقای دەنگى ناسكت
جاریكى تر لە گوێمدا بلەرێتەو!
هەموو رۆژئ بە دیار رێگا و شەقامەكانى ئەم شارە رێگا ئەپرم
ئەلیم رۆژئ هەر دیتەو!

تۆ مەدارى هەموو بوونى بوون لە تۆ ئەسوریتەو! (رەسول، 2006: 18)

وەك لێرەدا دیارە شاعیر دواى داپرانیش لە یارەكەى، ئەو عەشقه گەرەى، كە بۆى هەبوو هێشتا بە هیواوێ دەژیت و گەشبینى پێوهدیار، بۆیە دواى نایەوێت باوهر بەخۆى بپنێت؛ كە ئێتر یارەكەى ناگەرێتەو، بەلكو ئەو/ شاعیر هەمیشە لە چاوهروانییداى و دەلێت: (ئەلیم رۆژئ

هەر دیتەووه!)، ئەمەش ئەوپەری گەشبینیە لە کاتێکدا ئەو دووچاری دایران و دوورکەوتنەووهبووه، ئەگەرچی ئە م ترس: (ترس دوور) و دلەراوکێی (دلەراوکێی دایران)ی، هەر لە سەرەتاو هەبووه و کەچی خۆشەویستی یار و بەلێنە ناراستەکانی بەلارییدا بردوون.

٢.٢: دلەراوکێ

دلەراوکێ هەلچوووتیکی دەروونییە ئاماژەییە بۆ هەستکردن بە ترسێکی گەورە پاخود مەترسیەک، کە پروودانی نزیکە، یان هەرهشە و ترسێک کە سەرچاوەکە نادیارە، لەگەڵ هەستکردن بە گرژی و فشار و ترسێکی دانەرێژراو لەرووی بابەتیەو، (زۆرجار ئەم ترسە پەیوەستە بە دواڕۆژ و ئاینده)و (الدباغ، ، 1983: 96)، بە واتایەکی دیکە دلەراوکێ؛ پەشێویی و بێزارییە، دۆخیکە لە ترس، ئەمەش دیاردەپەکی ئاساییە لە هەمان کاتیشدا سروشتییە، چونکە هەر کاتێک هەستمان کرد بە مەترسی و ئارامی و ئاسایشمان لەدەستدا ئەو دووچاری دەبین، بۆیە مەرووف بەردەوام هەست بە دلتهنگی و وەرسیی دەکات، لەگەڵ ئەوێشدا دەترسێت. لەم دیدگەو (دیاردە و خاسیەتەکانی دلەراوکێ زۆر نزیکن لە دیاردە و خاسیەتەکانی ترس و لە زۆر لایەنەو لەیهک دەچن، جیاوازی بۆوانیان ئەوێ، کە ترس کاتییە و سەرچاوەکەشی زانراو (قەرەچەتانی، 2010: 39) ، بەلام دلەراوکێ بەپێچەوانەو، حالەتێکی بەردەوامە و سەرچاوەکەشی دەشیت زانراوویت یان نەزانراوویت، بەم پێیە دلەراوکێ حالەتێکی دەروونییە و وەلامدانەوێ بە مەترسیەکی ناوێکی یان دەرەکی، لەم بارەوێ (فرۆید) باوەری وایە، کە (دلەراوکێ حالەتێکە لە ترسەو تاک تووشی دەبێت، لە ئاکامیشدا دەبێتە مایە دلتهنگی و غەمباری و پەستی، کەسی تووشبوو بە دلەراوکێ هەمیشە میزاجی گرژە و ڕەشبینە و دوودلە و ڕارایە لە ژياندا، زۆر سکالا دەرەوێن- تەنانت لە خودی خۆشیان- و بە ناخی خۆیاندا ڕۆدەچن و هەمیشە بە گومانن و ناآرامن، وێن بەدوای ئارامی و جێگیریی (فرۆید، القلق، 2006: 51).

هەلبەتە بەپێی بارودۆخی ژيانی تاک و شوین و کۆمەلگە جوهرەکانی دلەراوکێ زۆرن، لەوانە: (دلەراوکێی سێکسی، دلەراوکێی دوورکەوتنەو و دایران، دلەراوکێی قوئاغ، دلەراوکێی چەوسانەو، دلەراوکێی ئاینده و پێشبینیکراو....)، ئەمانەش جاری وایە کاتیین و بە ماوێهەک نامێن، کەچی لە بەرانبەرەدا هەیه بە درێژایی ژيانی لە گەلیدا دەمبێتەو و دەبێتە حالەتێکی دەروونی چەسپاوی ناچێگیر لە کەسایەتیەکەیدا، شاعیریش وەکو ئەندامێکی کۆمەلگە، پەیوەست بە دەرھاوێشەکانی ئەو کۆمەلگە بێیدا دەژیت، بۆیە زۆرن ئەو هۆکارانە کەوا لە تاکەکان و شاعیر بکەن کە دووچاری ترس و دلەراوکێ بێت، لەوانە؛ (گۆرانی قوئاغ و نەگونجانی خود، دایران و بێبەشبوون لە خۆشەویستی، دوورکەوتنەو لە شوین، تێرنەکردنی حەزە سێکسییەکان، شەر و کارەسات، (نەبوونی ئارامی و ئاسایش و دادپەروری تاک تووشی دلەراوکێ دەکات) (قەرەچەتانی، 2010: 42)، لەلایەکی دیکە شاعیر بەهۆی هۆشیاری و هۆشمەندییە هەیهتی، زووتر و زۆرتر و زیاتر هەست پرووداو و کارەساتەکان دەکات، بۆیە زۆرجار ئەمانە دەبنە هۆی ئەوێ تووشی شلەژانی دەروونی و جوړیک لە هەژانی ناخ و بیر و دلەراوکێ بکات.

لەم سۆنگەو لەم قەسیدە (یادنامە)دا چەندین جوړی دلەراوکێ بەدەرەکەون، کە هەموویان سەرچاوە و ڕەگیان لە خودی (یار) گرتووه، چونکە شاعیر خۆشەویستیەکی لە بێسنووری بۆ یارەکە هەبووه، بۆیە هەمیشە بە ترس و دلەراوکێو لە داهاووی خۆی دەروانیت و ئەمەش پێشبینی دەکات، بۆیە دوای پروودانی پرووداوە کارەساتبارییەکە، ئەو بەبیر خۆی و یارەکەشی دینتەو کە ئەو هەمیشە لە دوودلی ژیاو و ئەم جیاوونەشی لەپێشچاوبوو، وەک لەم چەند ڕستە شیعرییەدا بەرچاودەکەویت:

– تۆ ئیوارە ی رهنگی سوتانت لی دیارە

له يهكهم ژوانا زانيم به عهشقى خوم ههلهواسرئيم! (رهسول، 2006: 47-48)

_ سه رهتا بوو. من ده مزانى!

ئه وهى وه فا بيت لات نيه؟!

ئه گهر به كئ وه فای نه بئ.

شه ونخوونى شاعيرى شئيتى لا چيه؟! (رهسول، 2006: 53)

دواتر به هوئى نوستالژيا و گهرانه وه بو ئه و سانهى پئكه وه بوون، دئيتته وه بهر باس، كاتئك به ياره كهى گوتوه، من ترسم له دايران و جيا بوونه وهت ههيه:

_ پئش بينيم كرد.. ئه م پئشبينيه م هاته جئ

وتم گيانه... نه من ده بم به سيامه ند و

نه توش خه جئ..! (رهسول، 2006: 26)

_ ده مووت: ئه روئى! وهك رووبارى سه رشئت ئاسا!

له بيرة كهى خوشه ويستيم، وايه ياسا! (رهسول، 2006: 92)

_ له ئه لفه وه تاكو يا، تو بئ وه فای!

ههر له يهكهم ديده نييه وه، زانيم بو گيانم ئازارى و

بو خه ونه كانم فاتيحاي! (رهسول، 2006: 125)

شاعير كاتئك ئه م قسانه به گوئى ياره كهى داده دات، كه دوو دلّه له ئاكام و ئه نجامى ئه م عهشقه، ئه ترسى عهشقى به ئاكام نه گات و له ژياندا ئاكام بيت:

_ دوو دل بووم تا سه ر ئيسقانم!

دوو دل بووم له ناو يهك گيانم!

تا دوو دل بوم له هه موو شئىكى ژيانم. دوو دلئيت كردميه دوو كهس! (رهسول، 2006: 36)

له بهرانبه ريشدا (يار) كهى دووباره و چه ندياره به لئنى مردن و ژيانى پئكه وه يى پئده دات، كه چى نايياته سه ر:

_ من پئم ووتى و ههر نه تسه لماند

دوو دل بووم، توش كو مپيالهى ماندوونه ناسيت بوم مور كرد!

وتم كچئ عهشق مه ركه... بو سووتانى شه وانى ناگرى به ركه!

وتت ئه بم به پئشمه ركه!!! (رهسول، 2006: 35)

له م ديده گه يه وه ئه م ده ريرينانهى شاعير گوزارشتن له و بارى ده روونئىكى ناچئگيره و نا ئارام، ئه مهش به راسته وخو ده دركئئيت، چونكه شاعير به شئك له تئروانينه كانى بو داها توو برئتبه له پروا نه بوونى به داها توو، يا خود ترس له ئاينده، كه به پرواى به شئك له ده روونناسان ئه مه تئكه له يه كه له ترس و هيووا بو ئاينده، كه تاك به ده ست؛ خه موكى و بيروبوچوونى نه رئنى و دله راوكئ پئزارى و بئ هيوا يى ده نالئئيت، ئه مهش وه كو گوترا دله راوكئبه كه حاله تئكى تئكه له يه له ترسو دلنيا نه بوون له ئاينده، ئه مهشى له ساردى و پئده نكى ياره كهى سه رچاوهى گرتوه، بوئه ده لئت:

_ بئ دهنگ مه به، ئه و پئده نكبهت ده كوژئ!

عيشقى پئده نك، وهك گورانى

بئ ئاواز و موسيقايه!

ئەوينى كېر، خۇشەويستى مات و كېيش! ئاخر گيانە دوو دلى و گومانى تيايه! (رەسول، 2006: 21)

دواتر دەگاتە ئەو واقىعەي؛ يېشېنېيەكەي دېتەجى: يارەكەي جېدەھېلېت، بۇيە ترس و دلەراوكىيەكەي لى دەپتە راستى، وەك دەلېت:
_ بەقەد دوو مەرگ ئەترسم!
بەقەد دوو ئازار ئەپرسم!
ئەبى منى لەبىر مابى؟ ھەر بۇم بىزى؟
يان گوراوه و لە خەمى بەكېكى تر دايه! (رەسول، 2006: 19)

دوچار ئەو ترس و دلەراوكىيە دەپتە واقىعېكى پەيوەست و گرېدراو بە ژيانى شاعىر، بەجۇرېك كاريگەرى لەسەر بېرکردنەو و ھەست و نەست و ژيان و گوزەرانى جېدەھېلېت، بەمەش تووشى بى ئومېدى و خەمۇكى دەكات.

۲.۳: خەمۇكى:

ھەلچوونەكان بەگشتى (خۇشى و ناخۇشى) راستەوخۇ لەسەر گورانە فسيولوجىيەكان و دەروونىيەكان كاريگەرن و مروف دەخەنە بارېكى تاييەتپەو و ھەلچوونانەش، يان كاتىيە يان رەوشتېكى دووبارە بوو لە حالەتېكى نائاسايى بەدەردەكەوېت و لەوانەيە تا كاتېكى درېژېش بخايەنېت، (زۇرجارىش ھۇكارېكى بەرجەستە و ديارىكراوى نىيە، وەكو كاريگەرى رووداوهكانى سەردەمانى زوو، ئەو پەروەردەيەي، كە خودى كەسېتى لەسەر بنىات نراو دەبنە ھۇكارى دەستنىشانكردنى ئاستى زورى و كەمى ھەلچوونەكان، بەتاييەتى ھەلچوونى ناخۇش، كاريگەربوونى رووداوهكانىش پادەي بچووكى و گەورەيى ھەلچوونەكان بەدەردەخەن) (رەسول، 2006: 114)، (خەمۇكى)ش حالەت و بارېكى دەروونىيە لە خەمباريەكى چر ياخود خەستى بەردەوام كە لە دۇخېكى ئازاروى و خەمباريەو سەرچاوەدەگرېت، كە (دەرپىنە لە شتېكى ناديار لە كەسى ئازاروى خەمبار سەرھەلدەدات، دەرپىنە لە شتېكى ناديار، ھەندىكجار كەسى خەمۇك (خۇ)ى سەرچاوەي ئەو دلتنەنگى و خەم و خەفەتەيە كە تووشى بوو) (العنانى، 2000: 79)، بەم پېيە خەمۇكى وەكو جۇرە ھەستېك يان جۇرە ميزاجېك، كەم كەس ھەيە تووشى نەبووېت، ئەويش لە ئەنجامى دلەراوكى و بەربەرەكانى دەروونىدا تووشى دەبى، لە گرنگترىن نىشانەكانى (ئارام نەبوون و بېزارى و وەرس بوون و بى ھىوايى و رەشېنى لە ژيان، ھەستكردنى بەردەوام بە دلتنەنگى....) كەسى خەمۇك بەچاوى گومان و پراپىيەو دەروانېتە ژيان.

لەم سۇنگەيەو ئەو كەسانەي بەشى ھەرە زورى ژيانىان بە خەم و پەژارە و نەھامەتى بەسەردەبەن، زۇرجار تووشى ھەلچوونە دەروونىيەكانى (دلەراوكى و خەمۇكى و نامۇيى...) دەبن، خەمى داھاتووش لە دەروونىياندا سەرھەلدەدات و بە گومانەو دەروانە ژيانى داھاتوويان، ھەمان بۇچوونىش لەسەر شاعىران دەسەپت، چونكە (شاعىر وەك ھەر ھونەرمەندىك و ئەدبىيېكى تر لە ژيانى رۇژانەيىدا تووشى كېشە و گرفت دەپت، ھەندىك لەو كېشە و گرفتانە لە شىعېرىدا رەنگدەداتەو و دەرىدەپرېت، بېگومان دەرىپىنىش خۇي لە خۇيدا بەلگەي كاريگەرى ئەو كېشانەيە، كە بارى دەروونىي شلەژاندووه و خەمبارى كردووه) (ئەسەد، 2012: 133)، بە واتايەكى دىكە: (پالئەرەكان بە داينەمۇو جولىنەرى رەفتارى مروف دادەنرېن و دەيخەنەگەر و تووشى گرژى و نارەحتى دەكەن و ناچارى دەكەن بەدواي ئەو مەبەست و ئامانجانەدا وېل بېت، كە ئەو پالئەرە تېردەكات بۇئەوھى لەو گرژى و ئانارامىيە رزگارى

بیت و بگه پرتته وه بو دۆخی هاوسه نگی) (الماضی، 2010، 145)، زۆریه پالنه ره دهروونییه کان که پال به مروّف/شاعیر ده نین بو به ره هم پینانی ده فی شیعی ده گه پرتته وه بو ئه و ناره زووّه چه پینراو و هه وه سه دهروونییه به ندرکراوه کان، که کاریگه ری له سه ر ژبانی ناگایی هه یه، ههروه کو (فرۆید) بۆی ده چیت، (عه قلی ناگایی دانه مرکاوه ته وه و له کارنه که وتووّه) (الماضی، 2010، 152)، به لکو به ناگایه و چالاکه، کارده کاته سه ر ژبانی عه قلی ئاده میزاد به بی ئه وه ی هه سته ی پی بکات، هه لچوو نیش حاله تیکه ی جه سته یی و دهروونی هه لچووّه، ئاده میزاد له پرووی جه سته یی و دهروونییه وه، پی تیکده چیت و بارودۆخی ده شیو پت و شوینه واری له سه ر ده رده که ویت، هه لچوو نیش ده رناکه ویت ته نیا له و حاله ته دا نه پیت، که غه ریزه به ک له غه ریزه کان له حاله تی چالاکییدا بیت وه ک ترس و توره یی و شادی و دلته نگی و هه وه سو و سه رسورمان، زۆرن ئه و هۆکارانه ی ده بنه هۆی خه مۆکی، له وانه؛ (له ده سته دانی که سیك، له ده سته دانی پله و پایه، شکست له خۆشه ویستی،...) (پروانه: قه ره چه تانی، 2010: 26-27)

له م دیدگه یه وه هۆکاریکی گرنگ، که رۆلی له تووشبوونی که سیك به خه مۆکی هه یه؛ پرووداوه کانی ژبانی سه رده می مندالی و هه رزه کاریین، که چه پینراون یان شکستی پینراون، به مه ش ده کریت بگوتریت: خه مۆکی ره ننگدانه وه ی خه میکی خه ست و خۆله له ژبانی شاعیردا، که له شیعه کانییدا ئه و هه سته خه ماوییه ده رده که ویت، ئه ویش به هۆی ئه وه ی شاعیره له ژبانییدا تووشی چه نده ها خه م و نازار و مهینه تی و دلته نگی بووه، دواتر له بنیاتی پیکهاته ی شیعه کانییدا ره نگیداوه ته وه.

به واتایه کی دیکه: خه مۆکی شاعیریش له و ده قه شیعی بانه یدا ده رده که ویت، که به رگیکی ماتم و تاریک و ترسناک ده کاته به ر دیمه ن و وینه و دیارده کانی ده وروبه ری و ره هه ندیکی غه مگینانه یان پی ده به خشیت، وه ک ئه وه ی له ژبانی (سه رکه وت ره سول) دا پرووداوه و له قه سیده ی درژی (یادنامه) دا ره نگیداوه ته وه، وه ک له م چه ند پرسته شیعه ردا به ده رده که ویت:

**تو له باسی عیشق گه ری
وه ره به ناو خوینی زه ردما
پرو ژووری به سه فه ری
جه رگی له ت له ت ته ماشاکه و
ئه و دله م بو پیشکنه
له برینی دایرانی خۆت بگه ری
وه ره له ده روازه ی سینگم بو ناھی زۆر گوئ رادیره!
سووتانی پرووم هه ر هه یج نیه! گوئ مه ده ری! (ره سول، 2006: 62)**

**شه وانه چاوم پرووباره و دلم... پاساری غه ربه
رۆحم شه که ت. په نجه کانیشم داگیرساون ههروه کو موم. (ره سول، 2006: 33)**

**ئییستا نازانم چۆن ئه ژیم! ئییستا نازانم چۆن ئه رۆم
زۆر تامه زرۆی بینینی توم
هه ر له و رۆزه ی جیا بووینه وه،
باده ی خه می دووریت ئه خۆم! (ره سول، 2006: 34)**

**من فرمیسکم بو خۆم ده گریم
ئاخر چۆن شه وی گریانم. به خه نده و ناوات ئاواکه م! (ره سول، 2006: 42)**

لەم چەند رستە شیعرییە شاعیر باس لە حالەتی دەروونی خۆی دەکات، کە تێدا دەگوزەرێت، ئەویش ئەو حالەتە ناهەموار و نەخوازاویە تزییە لە خەم و ئازار و گریان و مەینەتی، وەک لە واژەکانی: (وەرە لە دەروازە سینگم بۆ ئاهی زۆر گوێ رادێرە!، سووتانی رووم هەر هیچ نییە! گوێ مەدەرێ، شەوانە چاوم رووبارە و دلم... پاساری غەریبە، ئیستا نازانم چۆن ئەژیم! ئیستا نازانم چۆن ئەروم، بادەی خەمی دووریت ئەخۆم!، من فرمیسکم بۆ خۆم دەگریم....). هۆکاری ئەمانەش وەک خۆی ئاماژە پێکردوو دایران و جیاپوونەووەیەتی لە دولبەرەکە: (هەر لەو رۆژە جیاپوونەووە، بادەی خەمی دووریت ئەخۆم!).

سەرەرای ئەو هەموو ئازارە خۆی کە خۆشەویستەکە پێداو، بەلام هێشتا دەیهوێت بە دولبەرەکە بلیت: (خۆشەوێت) وەرە سەیری حالی پەڕیشانم بکە:

چیت بۆ بلیم. چی ما ئاخرا!

نە فرمیسکم ما. نە شیعەر

مەگەر هەر لە زێو سووتانما

بسووتیم و بیمە ناگر. (رەسول، 2006: 66)

ئاخر ئەو ئازار و خەمە گەرە شاعیر هەیهتی، سەرچاوەکە لە خۆشەویستیەکی زۆرەو دەروست بوو، بۆیە بێ یارەکە هەمیشە خەم و ژان میوانییەتی:

خەم بۆتە خۆراکی ژینم

خەم بۆتە باسی سەرزارم

خەم بۆتە گۆرانی و شیعەرم

خەم بۆتە باسی بەهارم. (رەسول، 2006: 76)

خەم و ژانێک، کە شاعیر خۆیشی دەزانێت جگە لە خۆ ئازاردان و خۆخواردنەووە هیچی تری لێ سەوز نایێت، وەک دەلیت:

چەند لە خەمی دووری بدویم، هەر ناگەم پیت

ئەی شیوونێ رۆژی رەشی منی سەرشیت. (رەسول، 2006: 91)

پاشان هەست بە بێ هیواک دەکات و لەو پەری بێ ئومێدی دایە، بۆیە بوون و نەبوونی خۆی لا وەک یەکە، چونکە لە دنیاوی خەم و تەنیاپی فەنابوو و بۆتە میراتگری ئیش و ژان، وەک دەلیت:

بۆ گر نەگرم؟ بۆچی نەبم بە خۆلەمیش

وابوو مە بە دەرویشی ئیش! (رەسول، 2006: 93)

دواتر بە یارەکە دەلیت: کاتێک حالی منی دەردەدار و پەڕیشان وا دەبینیت، کە خۆت وات بەسەرھیناوم و خۆت هۆکاری ئەم رەنگ زەردییە و سووتانەمی، ئیتر بۆ لە حالم دەپرسی.

دە مەپرسە و چیدی پرسیار لە کلۆلی و بەختی رەشی منیش مەکە! (رەسول، 2006: 93)

یان:

مەپرسە چۆن ئیستا گرم تیبەر بوو..

ژەهری کوشندە دووری تو، لە دەمارمدا رۆچوو! (رەسول، 2006: 94)

شاعیر خۆیشی لەو حالەتی تێدا پێزار و وەرسە، بۆیە هەر خۆی سەرزەنشی خۆی دەکات، بۆ کارێک، کە کردی: (خۆشەویستی)، پەشیمانە، چونکە خستوو یەتیە دۆخێک هەست بە بوونی خۆی ناکات، بەلکو لەناو ئەودا تیاووتەووە، بۆیە نەبوون و جیاپوونەووە (ئەو/ دولبەر) دەروونی تێکداو و بێرکردنەووە داگیرکردوو، لە خۆیشی و نیکردوو:

ئەی رەشتر لە چەهرە رەشم، تاوانم کرد کە تۆم ناسی!

ئەی زەردتر لە ئیوارە من.. لە رەنگی من،

په شیمانم که قەدەری عەشق و ژینم، بە کۆتەلی تۆ هەلواسی! (رەسول، 2006: 48)

دواتر لەتاو ئەو خەم و نازارەى هەپەتەى، پەنا دەباتەبەر نۆستالژیا و باسى ئەو دەکات، که پێشینیان لە ئەزموونی خۆیان گوتوویانە و ئەویش بیستوویەتی، بەلام پەپرهوی نەکردوو، بۆپە خۆی بە شایستەى ئەو نازارە دەزانیت:

**_ سەرتاسەری لەشی شەكەتم وا خەریكە لە دەریای عیشق نغرو دەپیت!
 وشەش شەوانە گۆرانى بۆ سووتانى رۆحم دەلپت!
 زۆرم بەرگوى كەوت لە تالیی ئەوینداری
 زۆرم بیست و گویم نەدا هیچ لە پەند و وانەى دلدارى!
 تا لە ئاکام عەشق سەرچاوهى ژانم بوو،
 چاوه‌كانیشم رووبارى! (رەسول، 2006: 99)**

پاشان شاعیر بە دەروونیکى شلەژاو و بە رووبەكى پەشوکا و بە دلپکی خەماویى و خەمگین، ئاور لە میژووی ژبانی دەداتەو و دەفتەرى یادەوهریبه‌كانى دەکاتەو، بەلام چى دەبینیت:

**_ وا دانیشتووم. لەناو ئەلبوومى فرمیسکم
 لە ساتیکى عومرى بى فرمیسک ئەگەریم
 بوومە دەرویش فرمیسک و**

هەر گریان شیخمه بۆریم! (رەسول، 2006: 134)

شاعیر لە تەواوی دیمەکانى شریتی عومرییدا و تروسکایى شادی بەدى ناکات، هەموو یاد و یادەوهریبه‌كانى و بە ژبانی ئیستاكەشیو پره لە خەم و تەمى پرەشى نامورادى و سەرگوزشتەى تۆران بپوهفایى و دوورى و دایران و جیاپوونەو.

کەواتە شاعیر بەهۆی پەیمانشکینى و بپوهفایى یارەكەى دەروونى هەلدەقرچیت و خەم بەخەى دەگریت، بۆپە دەریپنەکان بە راستەوخۆ و ناراستەوخۆ ئامازەن بۆ نازار و مەپنەتیبه‌كانى رۆژگار و گوزارشتن لە پرەشینی و پەژارەپى و ئاومپیدی و هاوار و ئاخ هەلکپشان و توانەو، چونکە دایرانى یار کاریگەرى راستەوخۆى لەسەر ویزدان و دل و دەروون و جیهانینى تاك/ شاعیر جپهیشتون، بۆپە بەرەو حالەتیکى دیکەى دەروونى ناراستەى دەکەن، ئەویش نامۆپى و گۆشەگیریه.

٤.٢: نامۆپى:

حالەت و دیاردەیه‌كى دەروونى و کۆمەلایه‌تییه رووبەرووی مروّف دەپیتەو، ئەم خەسلەتە دەروونیه لای هەموو كەسێك بەپێى بارى دەروونى و ژینگەكەى بوونى هەپە، مروّفەكان هەرچپیهك بن و لە هەر پله و پایە و سەر بە هەر ئاستیکى رۆشنبیری بن، دەشیت دووچارى ئەم حالەتە بن. دەرووناسەكان لە روانگەى دەرووناسییهو تپروانینى خۆیان لەبارەى ئەم چەمكەو خستوتەرۆو: یه‌كێك لەو زانایانە (فرۆید)ه، كە پێى وایە (نامۆبوون ئاکامى جیاپوونەو وەى ئاگاییه (الشعور) لە نەست (لاشعور) و ئەوكاتەش كەسەكە لەژێر کاریگەرى ئارەزوو خەفەكراوێه‌كانیدا رەفتار دەكات) (عاقل، 1976: 12)، هەرۆه‌ها پێى وایە (نامۆبوون لە ئەنجامى ململانیتى نپوان خود و رپككارییه‌كانى شاراوو دروست دەپیت، كاتێك دووچارى ئالۆزییه‌كانى شارستانییهت و رپككارییه جۆرەجۆرەكانى دەپیتەو، كە دەبنە بەرپەستێك بۆ تپركردنى وپست و ئارەزووێه‌كانى، سەرئەنجام تاك ئەم وپست و ئارەزووانە لە ناخیدا خەفە بكات) (قادر، 2006: 47).

کەواتە (فرۆید) نامۆبوونى مروّف دەگەرپیتەو بۆ؛ ئەو كۆت و بەندەى، كە لە پپوهر و پاسا كۆمەلایه‌تییه‌كاندا دەردەكەوێت و لەسەر چالاکیه غەریزه‌پى و بایلۆژییه‌كانى مروّف لەرپگەى

دامه زراوه كۆمهلايه تى و ماددييه كانى كۆمهلهوه دهسه پىنرى و نابى مروڤ لى لابتادى. ئەم نامۆبوونەش زۆر جار لە سەرەتاي تەمەنى مندا لىيەوه دەستپىدەكات، بە واتايەكى دىكە: (منى بالا) وهكو دەسهلاتىكى بەهيزى ناوهوهى مروڤ رۆلى سەرەكى لە نامۆبوونى تاكدا هەيه. (پروانه: محمەد، 2001: 6).

(ئەريك فرۆم) كانىك باس لەم چەمكە دەكات بە كۆمهلايك پەيوەندى ديارىكراو دەبىهستىتەوه، وهك (پەيوەندى مروڤ بە دەوروبەرى خۆى و پەيوەندى بە كەسانى دى و بە سروشت) (حسن، 1995، 67)، بەم پىيەش بەلايهوه نامۆى دياردەيهكى دەروونىيە و لە ئەنجامى كارلىكردى كۆمهلايك هۆكارى كۆمهلايه تىيەوه دروست دەيىت، لە گرنگترين جۆره كانى نامۆى لاي (فرۆم) برىتيه لە نامۆى خود، كە بەهۆى فشارى دەسهلاتى (منى بالا) وه (من) تووشى ئەو حالەتە دەروونىيە دەيىت و هەستى داپران و نامۆى لا دروست دەكات، بەمەش نامۆى چەشنىكە لە ئەزموونەى، كە تيايدا تاك بەرانبەر خودى خۆى، خۆى بە نامۆ دىتە بەرچاو.

لەم ديدگەوه كەسى نامۆ بە هۆى بارودۆخىكى تايهتە نامۆ دەيىت لە هەموو شتەكانى دەوروبەرى، تەنانت لە هەندى دۆخدا كەسى نامۆ، (جۆره رەفتار و ئاكارىك دەنوئىت، كە لەگەل ئاكارى باوى كۆمهلاگادا ناگونجىت و لە پرووى چالاكى و بەشدارى كۆمهلايه تىيەوه دەيىتە كەسىكى گۆشەگىر و دوورەپەرز لە پەيوەندىيە كۆمهلايه تىيەكاندا) (قادر، 2007: 5-6)، چونكە نامۆى لەو بارودۆخدا سەرھەلدەدات، كە مروڤ بەهۆى فەنايون لە بارودۆخىكى خەماوى و رەشپىنى، بەهۆى شكست و لەدەستدانى شتىك، تاكىك، ناتوانىت خۆى لەو جىھانە كۆمهلايه تىيەدا بىيىتەوه، كە جارەن لە پىناوييدا دەجەنگا.

هەلبەت جۆره كانى نامۆى بە پىى بارودۆخى تاك و كۆمهلاگە و سەردەم دەگۆرئىن، بۆيه چەندىن جۆرى نامۆى سەرھەلدەدەن، لەوانە: (نامۆى ئايىن، نامۆى نىشتمان و كۆمەلا، نامۆى لە بوون و ژيان، نامۆى لە خود: نامۆى كۆمهلايه تى، نامۆى سۆزدارى،.....).

ئەوهى لەم قەسىدە شىعرييەدا هەستى پىدەكرىت زياتر (نامۆى سۆزدارى) يە، ئەويش ئەو جۆره نامۆىيە، كە بەهۆى لەدەستدانى ئازىزىك يان كەسىكى خۆشەويست دروست دەيىت، زۆر جار ئەم جۆره نامۆىيە بەهۆى تىكچوونى پەيوەندى نىوان دوو خۆشەويست ياخود بەهۆى داپران و سەرنەكەوتنى پرۆسەى خۆشەويستىيەوه دروست دەيىت، كە دەرھاويشتەى ئەم دۆخى داپران و جودايە دەشپىت كەسەكە تووشى ئەم جۆره لە نامۆى بىت و لە گوڤتار و رەفتارىيدا رەنگىداتەوه، لەم حالەتەشدا (هەندىجار كەسى نامۆبوو واهەست دەكات هىچ شتىك دلى ناداتەوه و هىچ كەسىكى تر ئەو بۆشايىيەى بۆ پىر ناكاتەوه، كە لە ئەنجامى ئەو دوورى و داپرانە بۆى دروست بووه) (قادر، 2007: 28)، بۆيه دواجار وادەكات ئەم تاكە لە خودى خۆشى نامۆيىت، بەمەش جۆرىكى دىكەى نامۆى لەم جۆره لەدايك دەيىت، كە نامۆبوونە لە خود؛ ئەويش ئەو حالەتەيه، كە كەسى نامۆ (تيايدا هەست بە رەشپىنى دەكات، داوا و خواست و ئامانجەكانى بە رەشى دەبىنى، هەموو مەسەلە دەروونىيەكانى ناخى دەگاتە بنبەست و چارەسەرى بۆ نادۆزىتەوه، مروڤ دادەيىت لە خۆى و هىچ پەيرەو و پروايەكى هاوبەش لە نىوان خۆى و خەلكانى دەوروبەرى و خەلكانى نىو كۆمهلاگەيدا نابىيىتەوه) (محمەد، 2001: 12)، ئەمەش لە ئاكامى لە دەستدانى ئەو باوهر بەخۆبوونەوه سەرچاوه دەگرىت، كە تاك/شاعىر هەيووه و بۆى نەھاتۆتەدى، بۆيه دەكەوتتە دووبەرەكى و مەملانى لەگەل خودى خۆى، هەست بە لەدەستدانى پەيوەندى دەكات لەگەل خۆيدا، بەمەش داپران و جيابوونەوه لە نىوان عەقل و ويژدانى سەرھەلدەدات و گۆشەگىر و نامۆ دەيىت، بەشپۆهەيك كە تاك لە نىگەرەن و رەشپىن دەكات، وهك ئەوهى لەم پرستە شىعراوەدا بەرچاو دەكەوتت:

هەر له دەسپێکی هەستکردنی شاعیر بە کۆچ و جیاپوونەوهی یارەکهی، پێدەلێت و تکای لێدەکات، که لەم پرپارە نابەجێییە پەشیمان بێتەوه، چونکە ئەو هەموو تەمەنی خۆی و بەو بەخشیوو و هەموو دونیا لە چاوی ئەودا دەبینێت، بۆیە دەلێت:

_ بۆ کوی دەرووی؟ بۆ یاخە ی کۆچت گرتوو؟

تەنیام مەکه، لەم روژگارە چەقبەستوو! (رەسول، 2006: 120)

و هەکو دیارە شاعیر هەوالی تەنیایی و نامۆیی خودی بە هۆی داپران لە سۆزی یارەکهی راستەوخۆ درکاندوو و وەک دەلێت: (تەنیام مەکه، لەم روژگارە چەقبەستوو)، بۆیە راستەوخۆ بە جێهێشتنی ئەو/شاعیر دەبێتە کەسێکی بێزار و خەمبار لەژیان و داپراو و گۆشەگیر لە چوارچێوەی کۆمەلایەتی و رەشبین بە داھاتوو، بەلام هێشتا هەر وێل و عەودالە بۆ ھاتنەوهی یارەکهی، بەمەش وایلدێت کە هیچ کەس نادوینێت، تەنیا ئەو هەیه، جارجارە لەبەر خۆی ورینە دەکات و باس لە حالی خۆی دەکات و دەلێت:

_ تۆ لە کوی من لەو شارە وێرانەدا بۆت دەگەریم!

بۆ خۆت و نکر دوو بەی هەوال، وەکو ئەیوب وا لە ژووری

زەرد هەلگەراوی چاوەریم!

تۆ لە کوی؟! تۆ لە کوی?! (رەسول، 2006: 116)

یان:

_ تۆ لە کوی؟ بۆ نادوینی؟ ئەم شارە وا خەوی لێکەت!

درەخت و گول، تا ئەستێرەش ئوقرە نەما وا ئەویش خەوت! (رەسول، 2006: 117)

ئەمانە ئەو دەرپرینانەن؛ کە لە دل و دەروونیکی خەمناک و تەنیا ھاتوونە کایەوه، پەيامن بۆ ئەو کەسە کە وای بەسەرھێناوه، چونکە شاعیر هیچ شک نابات و کەسی نییە تا دەردە دلی بۆ بکات، تا دەردەلکردنیشی هەر بۆ ئەو کەسەیه؛ کە سەرچاوەی ئازار و مەینەتی و نامۆبوونەکەبەتی، بۆیە زۆرجار لەم دەردە دلکردنە گلەیی لە یارەکهی دەکات و دەلێت:

_ منت جی هێشت وەك بالندە ی بریندار و شکستەبال!

بۆیە عیشغیشت بە تال بوو

و هەکو نوێژ و روژی بەتال! (رەسول، 2006: 37)

دواتر ئەو هەلچوونە هەیهتی و لە دەروونیدا پەنگیخواردۆتەوه بۆتە سەرچاوەی تەنیایی و خەمۆکییەکهی، دەکاتە گلەییەکی توند ئاراستە دەکات و دەلێت:

_ لە دواي ئەوهی سەبووریت برد

عومرت لیم برد. شیعرت لیم برد!

جووانیت لیم برد. خودات لیم برد!

ئەوهی هەمبوو. ئەقل و دل و

نیشتمان و دایک و خاك و

منالیم و دوینی و ئەمرو و داھاتوو بەهەشتت لیم برد! (رەسول، 2006: 52)

بۆیە دواتر ئەو خۆشەویستیە گەورەییە کە لە ناخیدا هەبوو، ئەگەرچی لە واقیعدا کۆتایی ھاتوو، بەلام لە ناخ و دەروونی شاعیر هەر بە گەورەیی ماوہتەوه و هەر ئەو گەورەییەشە وایکردوو هەموو دیاردە و شتەکانی دەوربەری، کە (ئاسایی و سروشت)یشن، وەک خۆی نێتە بەرچاو و هەموو شتیکی لێ بگوریت:

_ ئیتر هەتا ژیان مابێ گۆرانی پر تاسە ئەلیم!

ئیتەر نە ئاسمان ئاسمانە و

نه ههور و رههيله و باران

تا من شيعرى پى ههلبليم! (رهسول، 2006: 124)

بويه له دل و دهروونى شاعيردا هيج كهس شوينى (ئهو/ يار) ناگرنتهوه، بويه دواى ئه و جياوونهويه گوشه گيرى ههلبزيرت و خهه له ههموو ئهوانهش دهخوات و كه وهك ئهون، تهناهت رهشيبينه به ههموو ئهوانه تريس، كه وهك ئهون.

_ من هه ميشه گوشه گيرم

خهه له تو و له كچانى ئهه و لاته نه گريسه دهخوم! (رهسول، 2006: 130)

دواتر هوكارى ئهه گوشه گيرى و رهشيبينيه به كومه لىك گلهيى بهيان دهكات و ده لىت:

_ مه پرسه من كى بووم و چى بووم هاتم!

مه پرسه! من له گهل بايان باران هاتووم!

من له جوانى جوانيك ده گه ريم نه بينراوه،

من له نازارى نازارىك ده گه ريم ون بووه.

من له شمشاليك نه گه ريم، له وه تهى ميژوو ميژوو..

به نه غمهى نازاره كانى دلى كوون كوونى، كوون بووه.. (رهسول، 2006: 44)

له وهش زياتر ده لىت و ئوبال كهشى دهخاته سهه ياره كهى، كه هوكارى ئهه ههموو ناخوشى و نه هاهمه تيبانه بووه، بويه ئيتير پرسيار له سيماي شيواو و دلى هه پروون به هه پروو بووم مه كه:

_ مه پرسه چون به يهك كاتا يادهكانت، ههه شاييه و

ههه رهه رى مردن ده نوينى!

له ورژه وهى دايراوين، هه رچى ده كهه چونكه بى تون، بى تام و بون!

مه پرسه چون بيره وه ريت سهه رى عومرى كورتم دهخون!

مه پرسه چون. رور و شهوم به بى مانا دين و دهرون! (رهسول، 2006: 93)

بويه دواچار گوشه تهنيايى هه لده بزيرت و به دلپكى پره وه رووى ده مى له ياره كهى دهكات و جورىك له په شيمانى ده نوينت، له وه كه كر دوويه تى و ئه و/ يارى خوشويستوه:

_ تو چرا بووى من پيمكردى و كوزايه وه. (رهسول، 2006: 68)

له مهش زياتر ده لىت، ئيتير هيجى تر ئامادهيى وهه كارىك نيه و گوشه يى غه ريبى هه لده بزيرت:

_ چيديكه بو سوونانى خوم

برينى نوى پى ناكم! (رهسول، 2006: 68)

هه لىزاردنى ئه و گوشه يهش له خورا نيه، چونكه شاعير ئه وهى ئه زمونكر دووه، كه لهه و لاته دا مروقى راست و دروست بوونى نيه، ئه وهى هه يه ته نيا به رژه وه ندى و كات به ريكردنه، بويه ههه يه كيكمان به ده رديكه وه ده نالينت:

_ چونكه ليره لهه و لاته. شوسته ي شه قام مه نزلگاي عاشقه كانه و

شه قام گورخانه ي پيروى مه رگى نازيزان و ياران! (رهسول، 2006: 85)

ئيتير هه موو ئه و نه هاهمه تيبانه به هووى خوشه ويستنى له راده به ده رى ياره وه سه رچاوه ي گرتوون، ئه و ياره ي كه شاعير وهك (بت) ده يه رستى و خوشيده ويست، تا دواچار ئه وهى له خه ونيشدا چاوه رپى نه ده كرد له لايه ن ئه و كه سه وه كرا، بويه خهه دايدة گريت و (رهشبين) ده بيت به رانبهه ر به زيان و داهاوو.

٢.٥: ره شیبینی:

به پێچهوانه‌ی گه‌شیبینی، ره‌شیبینی روانینیکی نه‌رێنانه‌یه بو ژبان، له دید و هه‌ستیکه‌ی ره‌شیبینه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت، که ئه‌ویش په‌یوه‌سته به چه‌پاندنی ئامانج و ویسته‌کانی له ژبانه‌دا، بۆیه تاکی ره‌شیبین روانینیکی نه‌رێنی به‌رانبه‌ر هه‌موو لایه‌نه‌کان و دیارده‌کان و پرووداوه‌کان هه‌یه، تاکیکه‌ی گۆشه‌گیر و نائومید و دلته‌نگه. به واتایه‌کی دیکه: حاله‌تی ره‌شیبینی له ژبانه‌ی تاکدا سه‌ره‌له‌نادات، ته‌نزا له‌وکاتانه‌دا نه‌ییت، که گریه‌یه‌کی ده‌روونی هه‌بێ، گریه‌ی (ده‌روونیش په‌یوه‌ستییه‌کی وێژدانی نه‌رێنی به‌هێز و ئالۆز و پیکه‌وه‌لکاوه‌که‌ له‌گه‌ل بابه‌تیک له‌ بابه‌ته‌ ده‌ره‌کی یا ناوه‌کییه‌کاندا پیکان ده‌به‌ستێته‌وه، به‌مه‌ش حاله‌تی ره‌شیبینی به‌سه‌ریدا زالا ده‌بێ، بۆیه به‌ روانینیکی ره‌شیبینه‌ بو ئاینده‌ ده‌روانیت و له‌ بازنه‌یه‌کی داخراوی تاریکی و بێ ئومیدی ده‌سووریته‌وه) (نجم، 1991: 69).

له‌م روانه‌یه‌وه ده‌روونناسان جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌و راستیه‌ ده‌که‌نه‌وه، که نه‌گه‌ر تاکیک له‌ بواری سوژداری و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو و تووشی شکست هات، له‌ ئاکامدا تاکیکه‌ی ره‌شیبینی لێده‌رده‌چی، ره‌شیبینیش له‌ هه‌زی که‌سیی ره‌شیبیندا، روانینیکی ئاساییه، چونکه بۆته‌ پڕۆگرامی ژبانه‌ی، ئه‌و لایه‌نی خراپ له‌ هه‌موو شتیک وهرده‌گریت و سه‌رنجی ده‌خاته‌سه‌ر، هه‌ستیاریه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ری بۆ دیارده‌کان هه‌یه، به‌مه‌ش ره‌شیبینی روانینیکی خراپه‌ بو ئاینده، به‌مه‌ش ره‌شیبینی خه‌سله‌تیکه‌ که‌سه‌تییه‌که، که له‌ ژبانیدا خه‌م و په‌ژاره‌ی زۆری به‌سه‌ردا هاتییت و ئازاری (ده‌روونی و جه‌سته‌یی) زۆری چه‌شتییت، بۆیه لاوازی ئیراده‌ و یروابه‌خۆنه‌بوونیش هۆبه‌که‌ له‌ هۆیه‌کانی ره‌شیبینی، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ به‌ده‌خت و چاره‌ره‌شی و بارودۆخی خراپ و ناهه‌موار تووشی ره‌شیبینی ده‌کات. له‌لایه‌کی دی هۆکاره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بۆ لایه‌نی ره‌شیبینی له‌ ژماره‌ نایه‌ن، وه‌ک دیارده‌ی هه‌ژاری و که‌مده‌رامه‌تی و دواکه‌وتوویی و نادادپه‌روه‌ری و پێژنه‌گرتن و بێ ئه‌مه‌کی و په‌یمان شکاندن سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی ره‌شیبین.

که‌واته ره‌شیبینی حاله‌تیکه‌ی ده‌روونیه‌ و له‌ رابردوو په‌کی به‌دینه‌هاتووی گه‌شیبینییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو، بۆیه تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌ زۆر جار دوچار ئه‌م حاله‌ته‌ نه‌رێنیه‌ ده‌بن، شاعیرانیش وه‌ک هه‌ر تاکیک ئه‌م لایه‌نه‌ به‌ زه‌قی به‌ شیعره‌کانیادا دیارن، چونکه شیعری خۆی هه‌لقولاوی سۆز و وێژدانه، بۆیه ره‌شیبینی له‌م قه‌سیده‌یه‌ی (سه‌رکه‌وت په‌سول) دا به‌ روونی دیاره، چونکه ئه‌و سه‌ره‌تا به‌و په‌ری گه‌شیبینییه‌وه هه‌نگاوه‌کان ده‌هاوێژیت بۆ گه‌یشتن به‌ یاره‌که‌ی و ده‌ستپێکردنی ژبانیکه‌ی خۆشه‌خت، بۆ ئه‌وه‌ش هه‌موو کۆسپه‌کانی به‌رده‌می لاده‌بات و کۆلنادات بۆ گه‌یشتن به‌ یاره‌که‌ی، که‌چی بێ خه‌به‌ر له‌ولاوه، هه‌ر خۆدی یاره‌که‌ی ریسه‌که‌ی لێ ده‌کاته‌وه به‌ خوری و ده‌یه‌پێته‌وه په‌که‌م هه‌نگاو، به‌لام چ هه‌نگاوێک؟ هه‌نگاوێک که هه‌موو شته‌کانی ده‌رووبه‌ری به‌ هۆی بۆه‌فای بێ به‌لێنی یاره‌که‌ی له‌پێشچاو ده‌که‌وێت و خه‌م بالی به‌سه‌رداده‌کێشیت و به‌رانبه‌ر هه‌موو شتیک ره‌شیبینی ده‌کات، ئاخ‌ر ئه‌و چاوه‌رپێ شتیکه‌ی وه‌ها له‌ یاره‌که‌ی نه‌بوو، که‌ کردی. ئیتر باوه‌ری چی به‌ ئه‌م و ئه‌وانی دیکه‌ بکات و دلی چی به‌م دونیایه‌ خۆشییت، وه‌ک ده‌لێت:

_ ده‌مووت ئه‌و چیرۆکه‌ی ئێمه

هه‌تا هه‌تا دواپی نایه!

نه‌مده‌زانی به‌سه‌ره‌هاتی ئه‌م عومره‌مان

رۆژی ره‌شی وای له‌ دواپه‌! (ره‌سول، 2006: 59)

_ هه‌نده‌ گوتمان بۆیه‌ک ئه‌بین

تا بۆیه‌ک بوون بووه‌ مه‌حال!

هه‌نده‌ وتمان خۆشه‌ویستی به‌هه‌شتمان

تا خوشهويستی بوو به چال! (رهسول، 2006: 25)

_ نوسای جاران بۆت دههاتم، پیم به تووندی زهوی دهگرت!
ئىستاكه وهك نيوه رۆحيك پيم ههنگاوى نيوه رۆحانهى رى ئه بریت! (رهسول، 2006: 98)

لهم چند رسته شيعره دا بهروونى ئه وه به دهركه ویت، كه شاعیر تهواوى مالۆچكهى خهونى ژيانى به هۆى دايرانى له يارهكهى پروخواه و رهشيبينى به هۆى دووركه و تنه وه شوينى گه شبينى گرتۆته وه، ههروهك ئه مەشى پيشتر به يارهكهى گوتووه، كه ههركيز نهكات بير له جيهيشتن و دووركه و تنه وه بكات، چونكه ئه و ژيانهى كه ههيهتى و ئه وهناسانهى كه پيیدهژيت به بوونى ئه و/دولبه ره كه يه وه:

**_ ووتم نهكهى هۆ يار نهكهى. پهنجهى كۆچت به ئاره زووش له خويناوى ياد
وه رنه دهى!**

ووتم نهكهى! ئازيز نهكهى. كۆچ و كۆچار

بۆ گالتهش بى. له بنارى شه ودا نهخهى

ونم شهوى دوورى زيمه. به بى كابووس به سه رناچى! (رهسول، 2006: 23)

_ تۆ!!! ئاخ له تۆ!!!

تۆ برينى و ساريز بوونيش بۆ نيه!

تۆ ئازاريكى نه مرى و

له ناوچوونيشت بۆ نيه!

تۆ شه وويكى پر كابووسى ئاوا بوونيشت بۆ نيه!

هه ر چۆن هه موو شتيكى بۆم! جار جاره بوونيشت نيه!

**تۆ ئاخ له تۆ! .. گه و ره ترين قاره مانى بى وه فايى عه شقى گه و ره ي سه دهى
بيستى! (رهسول، 2006: 16)**

_ نه فرميسكم له چاوان ما. هه تا يادت به گريان بى!

نه عومرت هيشت. بۆ سه بووريش چيتر هيوام به ژيان بى. (رهسول، 2006: 75)

شاعير لهم رسته شيعرانه دا له لايهك گلهيى له يارهكهى دهكات و بۆ ئه و جيهيشتنه و بى به لايينيهى كه به رانه رى كردووه، له لايهكى ديكه ئه و خوشه ويستيهى دهروونى ئاشكرا دهكات كه بۆى هه بووه، كه چۆن به دايرانى سه بوورى و ئاواتى لى كوشتووه، له ژيان بى هيوای كردووه.

ته نانهت له مەش زياترى به سه ره ئيناوه، واليكر دووه تا ليوارى مه رگى بردووه، وهك ده لیت:

_ خو من وا زيندووم روح ئه دەم

كهى ئه وه كۆچ بوو مه رگ بوو!

هه ركه رۆيى ژيان رۆيى، من دا ده ست ره نجه رۆيى. (رهسول، 2006: 28)

_ من كه مه رگم هه ر مه رگى بى

بۆچى له ناو ئه و ئازاره نه مرهى خوّم، تل نه خوّم و نه مرمه وه!

من كه زينم .. هه ر سووتان بى!

بۆچى له ناو سووتانى خوّم وه كو قه قنه س

سووتانى تۆش له باوه شم نه گرمه وه؟! (رهسول، 2006: 104)

_ من دهرانم لهپی ئیمه، مهرگی عیشقی لی نووسراوه! (رهسول، 2006: 96)
 بهم جوړه دایران و بیوهفایلی یار ده بیته هوی پیچهوانه کردنه وهی ژبانی شاعیر و گورانی
 دهروونیکلی پر هیوا و ناوات و گه شبین له ژبان بو بهر و پیری مهرگ چوون و خوژگه خواستن به
 مردن، ناخر نهو ژبانهی که نهو هیواهی بو ده خواست، نهک ههر پیینه گه یشته، به لکو ریگ
 پیچهوانه ی نهزموونکرد، بویه ژبانی نهو نهک ههر خوشناپیته به لکو ژبانی ههر دوزه خیکه بوخوی:
 (من که ژینم .. ههر سووتان بی! بوچی له ناو سووتانی خووم وهکو قه قنهس).

دواتر شاعیر ده یه ویت بهم هه موو شکست و دورانه وه نه وه مان پیلیت: که بوچی ره شبینه؟
_ من شوینی مهرگ ده ناسم! نهو شوینه یه که دوو دلدار لیک داده پیریت!
نهو سا بوومه له رزه ی عه شقی، هه موو دونیا ده گریته وه! ره شبینی. (رهسول، 2006:
 101)

یان ده لیت:

_ له ورو بهدوا شیعی زامی نه م چیرۆکه ده نووسمه وه،
که تا ئیستاش سه ری ته مهنی من ده خوا...
له ورو بهدوا چاک ده زانم،
ته مهن ههر بو باوه شی سه رابی نه روا!! (رهسول، 2006: 84)

پاشانیس نهو ژبانهی نهزموونی کردوه و ره شبینی به گوفتار و کردارییدا دیاره، هیشتا خه می
 داهاتووی نهواندیکه ی له بهره، بویه ده یه ویت ناموژگارییان بکات:

_ نهی نهوانه ی هیشتا سووتان خه وی له چاوان نه بردوون!
زور تکایه له م روژه لاته نه گریسه!
له م ولاته پر ئییلیسه!

با چیدیکه گولی دلنان شه هید نه بیت!! (رهسول، 2006: 99)

واته نهو مه به سستییه تی بلیت: بو نه وهی به دهردی من نه چن، نازار نه بیته میوانتان، ژبانان
 نه بیته دوزه خ و وهکو قه قنهس له ناویدا نه سووتین و خوژگه به مردن نه خوازن، ئیتر ده ست
 هه لگرن له عه شقی و نه فینی، له کاتیکدا نه گه رچی هه قیقه تی پیوه دیاریت، به لام نهو په ری
 ره شبینییه و بو پیراردان له سه ر چاره نووس و داهاتوویک، که هیشتا نه هاتوه و نه زانراوه.

۶.۲: نه رگسییه ت:

نه رگسییه ت نهو حاله ت دهروونییه به، که که سیگ دوو چاری ده بیته، به هوی نه وهی که زور له
 خووی رازی ده بیته و خووی له هه موو کهس پی باشتر و چاکتر و جوانتره، بویه عاشق به خووی
 ده بیته، خودی زار اوه کهش بو په کیک له نه فسانه کونه کانی یونان ده گه ریته وه، که گه نجیک
 به ناوی (نارسیس) زور جوان و که شخه بووه، روژیکیان له دهم ناویکی پرووندا ده وه ستیت، دواتر
 سهیری ئاوه که ده کات و خووی تیدا ده بیته وه، به ممش زور به جوانی و که شخه یی وینه ی ناو
 ئاوه که سه رسام ده بی، دواچار به مه بهستی ده ستکردنه ملی وینه ی ناو ئاوه که خووی
 فریده داته ناو ئاوه که، دواتر له نه جامدا ده خنکیت و له شوینی خنکانده که شی گولیک ده رویت و
 ناوی نهو هه لده گری، (صالح، 2010، 69)

له مروانگه وه (فرۆید) یش له سالی 1914 له وتاریکدا به (سه ره تاپه ک له نه رگسییه ت) نه وه پروون
 ده کاته وه، که نیرگسییه ت گوزارشته له قونایکی گه شه ی مروف، که له سالانی یه که می
 ته مهنی مندالییدا به دهرده که ویت، دواتر نه م حاله ته گه شه ده کات و له قونایکی تر دا پروو له

كەسانى دەوروبەرى دەكات، بە واتايەكى ديكە؛ مرؤف لە سەرەتاي ژيانيدا بە خود خۆشويست دەستپيدەكات و پاشان بە خۆشەويستى كەسانى تر دەگات.

هەلبەت كەسپىتى نېرگسى چەندىن ئەدگارى هەن؛ لە هەموويان گرنگتر ئەوئەيه، كە هەست بە شكۆمەندى دەكات، هەست دەكات كەسپىكى ئاسايى نيبە و خۆى زۆر خۆشەويى، واهەستەكات هيج كەس وئەيه ئەودا نيبە و دەگمەنە، بۆيه چاوەروانى نواندى رېزىكى تايبەت و زۆر لە كەسانى ديكەوئە بۆ كەسپىتى و بيروراكانى دەكات(دالبير، 1984: 38)، لە لايەكى ديكە يەكئىك لە گریمانەكانى رېبازى دەروونى لاي (ئەدلەر) ئەوئەيه؛ كە مرؤف بوونەوئەريكى ناتەواوئە لە لايەئىك: (جەستەپى، كۆمەلايەتپى ..)، بۆئەوئەيه ئەو كەميبە پريكاتەوئە پەنا دەباتە بەر ميكانيزمى قەرەبووكردەوئە بۆ بەدەستپينانى هاوسەنگى دەروونى، (عماد، 2005: 35)، بەم جۆرەش نەرگسيەت وەكو ميكانيزمىكى قەرەبووكردەوئە وايە بۆ لە كيس چوونى سۆزى سۆزە لەدەستچووئەكان و پەراويزخستەنە كۆمەلايەتپىەكان.

لەم دیدگەيەوئە نەرگسيەت لاي (سەرکەوت رەسول) بە قەرەبووكردەوئەيه ئەو بارودۆخە ناھەموار و شلەژاويە دەروونيبە دادەنریت، كە بەھۆى لەدەستدانى يارەكەى دووچارى بووئە، بۆيه دەپەوئت لەم رېگەيەوئە شپۆئەيەك لە هاوسەنگى دەروونى بەدەستپينتەوئە، وەك دەلپت:

_ تۆ روپىشتى و منيش ئيتىر گورانيت بۆ ناژمەوئە!

ئەگرىم، ئەرؤم، بەتاسەوئە، بى ئوميد سەر ئەژمەوئە!

بە سووتانى گرى شيعرم واتينەكەى مەيلم ماوئە!؟

ئەو ئاوينەى تۆم تيا بينى، ئەمىستاكە وا شكاوئە! (رەسول، 2006: 43)

ئەم دەريپنانه دواى ئەوئە دپن، كە يارەكەى بەبى مروئەتى بەجپيدەھيلپت، بۆيه ئەويش شپۆئەيەك لە بيمنەتى پيشاندەدات، خۆى بەرزتر لەو دەبينپت، بۆيه دەگەرپتە بۆرابر دوو و ئەوئە بە بىر (يار)ەكەى دەھيلپتەوئە، كە سەرەتا چۆن بووئە و بەراورد ئەميش/شاعيريش چۆن بووئە، وەك دەلپت.

_ لە بىرت چوو! كاتى هاتى، بەبى جونەت،

نەتدەزانى چۆن بپيە گو!

لە بىرت چوو، كورسى وانەت پينەزانى

گوپچكەم گرتى و لەسەرەرشى كەلاوئەى ئەم دلەم داناي!؟

لە بىرت چوو، ئەى خانمە هيج نەزان و نەفامەكە. (رەسول، 2006: 46-47)

سەرەتا يار هيجى لە عەشق و ئەفپن نەزانيبووئە، تەنانەت هپندە شەرم بووئە، شەرم بۆتە ترسپك لە گيانى، كەچى ئەوئە شاعيرە فپرى كر دووئە، كە عەشق خۆراكى دل و دەماغە، بۆيه لە پيناويدا چەندىن ئازار و مەينەتى چەشتووئە و چەندىن شەوان بە حەسرەت و فرمپسكەوئە نووستووئە:

_ لە بىرت چوو چەندان چەمى فرمپسك بۆت درپز كردهوئە!؟

تۆ خۆت بە قوربانم دەگرد، بە ژيان و بە خۆتەوئە!

لە بىرت چوو!؟ دەتووت: گيانە، لەوئەتەى تۆم خۆشويستووئە

تاجى خەونى بەختەوئەريم بردۆتەوئە! (رەسول، 2006: 48)

ئەم خۆشەويستيبە بۆتە مايبە كامەرانى بۆ يار و خۆشيبەكى نەپراوئە، لەم پيناوئەشدا شاعير هەموو شتپكى جوان و بەنرخ و گەورەى پيبەخشيووئە، تەنانەت رۆحى خۆپيشى، وەك دەلپت:

_ لە بىرت چوو! وەك مندالى

بۆ نوقلى شيعر دەگرىاي

منيش يەك يەك، مروارى و پل پلەى رۆحم

لە ياخە و بەرؤكى دەداى! (رەسول، 2006: 54)

لەم دیدگەووە لە تەواوی ئەم پرستەشعیرانەدا لە هەموو بەراوردکردنەکاندا شاعیر لە پلەیهکی بەرزتر و باشتر خۆی دەبینیت، هەر ئەمەش وادەکات، کە جاریکی دیکە ئەو بە گوێی یارەکهیدا بداتەو، کە بێ تۆبی نایتتە هۆی وپرانکردنم، بەلکو من بەهێزم، هێزم لەو زباترە، کە بە نەمانت پڕوخیم:

– وا تێنەگە ی دلێ شیعرم بێ خانەقایە و حال ناگری

نەخپەر نازیز! ئەو دلە ی من لوتکە ی چیا یە و قەت نامری. (رەسول، 2006: 70)

دواتر مۆژدە ی پرا دەگە یە نیت و هەوالی ئەو بە یارە ییو هەفاکە ی دەدات، ئەو دلە ی ویستت بیخەیتە ناوگۆر، هیند بەهێزە قەت نامریت، وەك دەلێت:

– ئەو دلە ی کە مەرگت بۆ خواست، دوا هەوالی:

سەر لە نوێ ژبیهو... (رەسول، 2006: 71)

بۆیە دواتر خۆی لەو خۆشەویستیە کچ و کالە بێ بەری دەکات و حاشا لەو کەسیتیە نزمە ی ئیستای یارەکە ی دەکات، لە کاتێکدا باس لەو دەکات؛ کە ئەو- شاعیر جوړیکی تر پێشبندی بۆی/ (بۆ یار) هەبوو، کە بەرز و گەورە و بەرێز و وەفادار بوو، کەچی مخابن وا دەرنەچووی، لە کاتێکدا من هەر خاوەن بەلێنبوو و نەگۆرام:

– لێم ببورە ئەگەر ئیستا حاشا بکەم!

پەشیمانم، ئەو دوند نەبووی کە مامۆستا کەت وای ویستی!

تۆ هەر خۆشەویستی خۆتی.. (رەسول، 2006: 106)

بەم شیۆهیه حالەتە دەروونیهکان و خودیهکان روڤیان لە بنیاتی پابەتی دەقە شیعریهکانیدا هیه بەتایبه تیش ئەو دەقانه ی کە خود و تایبه تمهندی و خهسله تهکانی (من) بهرحهسته دهکەن، ئاماژەن بۆ نەرگسیهتی شاعیر و جهختکردنەو و شانازی کردن بە (من) ی شاعیر، چونکە (نەرگسیهتی شاعیر نەرگسیهتێکە بە کاری ئەدەبی و شیعەر قەرەبووی دەکاتەو، ... شاعیر دەیهوێت لەم رێگەو ه سۆزی خەلک بەلای خۆیدا رابکێشی وەك داھێنەر نەك وەك کەس) (اسماعیل، 1963: 34)، لەلایەکی دەیهوێت ئەو ناھاوسەنگی شلەژانە دەروونی بەم حالەت و دەریبیرانە قەرەبوو بکاتەو، بۆیە زۆرجار ئەم حالە دەروونیه وای لێدەکات جوړیک لە ڤق و کینه لە بەرانبەر ئەو/ یار ئەوانی دیکە هەلبگریت، بەمەش حالەتی لە کەسیتییدان و سادیستی لە پیناو (من) دا سەر هەلبدات.

۷.۲: سادیزم:

ئەم دیاردەیه هەر لە کۆنەووە لەناو مەروڤهکاندا بوونی هەبوو، کە لە بنەرەتدا بە واتای توندوتیژی دیت لە کاتی سیکس کردن، ئەم زاراوہیە لە وشە ی (سادی) لە (ناوی رۆمانووسی فەرەنسی (مارکیزدی سادی) وەرگیراو، کە لە نیوان سالانی 1740- 1814 ژیاو، ناوەرۆکی رۆمانەکانی و تەنانت ژبانی تایبەتی خۆیشی پیروو لە توندوتیژی و ئازاردانی ژنەکە ی لە کاتی سیکسدا) (قەرەچەتانی، 2010: 179)، تەنانت (ماکیزدی) گەیشتۆتە ئەو حالەتە ی لە دوا ی ئەنجامدانی پروسە کە لەگەل ئافرەتێکدا، (چەند چەقۆبەك لە ئافرەتە کە دەدات و پاشان مۆمی تواو دەکات بە شوینی چەقۆکاندا) (ولسن، 2005: 51)، کە ئەمەش ئەوپەری توندوتیژی بەرانبەر یەکی کە ئارامیت پێبەخشی، بەلام ئەو بەم کارە توندوتیژیە ی لەزەت و خۆشی وەر دەگرت.

دواتر سنووری زاراوہ کە فراوانتر بوو، بۆ هەموو لایەنە توندوتیژیەکانی مەروڤایەتی بەکارهات، بەمەش ناوەرۆکی زاراوہ کە گوزارشتە لە خۆشی و چێژوەرگرتن لە توندوتیژی کردن و ئازاردانی ئەوانیدیکە، ئازاردان و توندوتیژی بە شیۆهیهکی گشتی بۆ دوو لایەن دابەش دەیت، کە ئازاردانی (جەستە یی و دەروونی) ییە.

لەم دیدگەووە سادیزم حالەتیکى توندتیزی کرداریی یان گوڤتارییە لە لایەن کەسەکان بەرانبەر ئەم و ئەوانی دیکە ئەنجامدەدری، ئەویش لە دەرئەنجامی شکستەپێنان لە بابەتیک، لایەتیک، کارنیک، کە بۆ دەپیت گریهکی دەروونی و حالەتیکى ناخۆشى ویزدانى و خو بەکەمزانیین و سەرئەکەوتن لە پرۆسەیهکدا، بۆیه بە لایەتیکى تر هەلەدات قەرەبووی ئەم شکست و گری دەروونییهی بکاتەو و پەنا بۆ توندوتیزی (جەستەیی) یان (دەروونی) دەبات. کەواتە بەهۆی ئەوەی کە دەروون بەشیکى دانەپراو و بەیهکەووە پەيوەستە، سەرئەکەوتن لە پرۆسەیهک دەشیت بپتە هۆکاری ئەم توندوتیزانە، بۆیه شاعیریش وەك هەر تاکیکى کۆمەلگە دووچاری چەندین گرفت دەپتەو، هەر لە (سەرئەکەوتن لە پرۆسەى سیکس، لە گەپشتن بە یار، هەژاری، ...)، کە دیارتزینیان لە قەسیدەى (یادنامە) شکستە لە گەپشتن بە یار، بەهۆی ئەوەی کە کورەکە/ شاعیر لە رووی ئابوورییهو لە چینی خواربوو، بۆیه ئەم/ یار بەدوای هەوەسى خووشى ژيان و سەرمايه و ناوبانگ کەوتوو، وەك شاعیر نامازە بە دۆستى تازەى یارەکەى دەکات و کە هەبوونە و ئەمیش نەبوونە، دەپت:

– ئەو پراس پۆتینهى سبهى دى!

دەستى دەخاتە گەردەنت!

ئەو زار پۆتینهى لە دوای من

سروودى پیاھەلەدان دەلى بۆ تەمەنت!

رەنگە خاوەنى تەلارپى،

رەنگە بۆتۆ سەفتە گەلای زەبەندى زۆرى بەھارپى..

رەنگە وەك من نەدار نەپى و شاعیر نەپى و

پى نەلین شیت! (رەسول، 2006: 64-65)

یان لە شوپنیکى دیکەدا باس لە نەدارى خوێ دەکات و دەپت:

– من ئیستا کە دەروژە کەرەکان شک دەبەم خووشم بوین!

هەژارانى زبو شىخەللا و ولاتەكەم بەرزى لە لام

خووشم دەوین! (رەسول، 2006: 80)

گوزارەکانى (دەروژە کەرەکان، هەژاران، کەسانى ئیوبازارى شىخەللاى هەولێر)، گوزارشتن لە نەدارى و هەژارى شاعیر، چونکە خودى بازارەکە لەو قوئاغەدا (کە ئیستا کە بازارەکە نەماو و بۆتە باغى شار)، شوپنیکى کەسانى کاسیکار و هەژار و دەستگير و نەداران بوو. لەلایەكى دیکە پتوئەفایى یارەکەى و بەدواکەوتنى هەوەسەکانى بۆ خووشى ژيان و جپهپشتنى بوونەتە مایەى ئەوەى، کە شاعیر زور ئازارى بەدەستیهو بەچیزیت، بۆیه ئەو چوون خوویستانە شاعیرى جپهپشتوو، ئەمیش/شاعیریش خودیستانە شمشیری سامورایى وشەى رق و تۆلەى لە بەرانبەریدا هەلەدەکپشت و تا ئاستى وەشاندن دەبیات، بەجۆرێک وشە و واژەکان پرن لە هەلپشتنى رق و توندوتیزی دەروونی بەرانبەر ئەو/یار، بۆ ئەمەش هۆشدارى پتدەدات و دەپت:

– وریابە گیانە وریابە!

من لیرەووە رەشەبامە.. بۆ رامالینى گەلاکان دەکەومە کار!

هەتا ئیرە من پایز بووم. ئیستا دەروپشتم بۆ بەھار! (رەسول، 2006: 37)

شاعیر لە ناگا نامەکەیدا ئەو بە گوچکەى یارە پتوئەفاکەیدا دەدات، کە ئەو زەمەنە بەسەرچوو خووشەویستى سەرورەپت و منیش بە قسە درۆیینە سۆزاوییهکان هەلبخەلەتیم، ئیدى رق شوپنیکى هەموو شتیکى گرتەو، وەك دەپت:

– من سپارتاکۆسى قینم! ئیستا بە دابى قوربان و گیان و گیان و نوزانەووت

نوێژی عه شق به رپاناكهم!

ئێستاكه له خوێن دهگه رێم، ههتا بیکهه به قوربانیهی. (رهسول، 2006: 42)

شاعیر نا ئارام و تورهیه، بۆیه کوردیهواری گووتهنی (خوێن بهری چاوی گرتیه)، بههۆی ئه و ناپاکیهی به رانهری کراوه، بۆیه ده لێت:

_ پالهوان نیم، بهلام گیانه دهتترسینم

له شهوی په ردهی گومانا

بمه کابووس پشت له ویزدان و خوداکهم

ئهگه ره شهویشته وای نه کرد

من ئامادهم ئه مشهوهی پف له چراکهم! (رهسول، 2006: 41)

شاعیر ئه و رقهی له دلێهتی کاردانهوهیه نه ک، کار، ده رئه نجامه نه ک ده ستێک، بۆیه هه ره شهی شهوی په کهمی بووکێنی له یاره به دنمه که کهی ده کات، له کاتێکدا ئه م شهوه بۆ ئه و/ یار خۆشترین شهوه، که چی شاعیر به و په ری له خۆ رازیبوون و له خۆ بایبوون هه ره شهی لێ ده کات که ئه م شهوهی بکاته ناخۆشترین شهوه، بۆ ئه مه ش نموونهی شیعره به رزه کهی (عه بدوللا په شیو) به که ناو نیشانی (له ده ستم دی) دێ ئه وه و ده لێ من وه ک ئه و پر میهرنابم و خۆ شه و پستی دو ئیته ناتاو ئیته قینی ئه مرۆم بشواته وه و ساردم بکاته وه له و کاره ی که ده یته ئازار بۆت، بۆ ئه مه ش چه ندین نه ینی له لا هه ن و ده تاو ئیته ژبانی ئیستای ساراو نگو ن بکات، وه ک ده لێت:

_ زۆر ئاسانه! چۆنم بۆی ناوت بێنم!

زۆر ئاسانه به بێخه وه ده رت بێنم

زۆر ئاسانه بنی... عه شق له په رستگای خۆ شه و پستیم دا بشکێنم

له توانامه و ده ستکردی خوای ئیلهاممی

چۆنم بۆی بته روخینم! (رهسول، 2006: 54)

یان ده لێت:

_ زۆر ئاسانه بته کهه به قوربانیهی وشه

زۆر ئاسانه بته ره ریم وه کو گه لای هه ر دره ختی

که له ژیر بپی ریبوارانا ژاکاوه و سیمای شیواوه! (رهسول، 2006: 55)

شاعیر ده زانیته ناردنی هه موو په یامه توند و هه ره شه ئام یزانه، دلێ ئافره تێک وێران ده که ن و ئازاری زۆری ده روونی ده ده ن، بۆیه ره نگه (یار) بیر له جو رێک له په شیمانی و شه رمه زاری و دووباره گه رانه وه بۆ لای ئه و/ شاعیر بکات و ئه ویش به خۆ شه و پستییه وه بیه خشیته، بۆیه ده لێت:

_ وا ئیته کهی هیوام ماوه و بۆت دیمه وه!

سه ری ئه م وشانه ش ده یرم

که باسی تۆی پی کرابی! (رهسول، 2006: 60)

شاعیر نه له خودی یار، به لکو له و وشانه ش به رقه که رو ژێک بۆ ئه و ده رپراون، بۆیه هه ره شهی سه رپیرین و پیریاری له فه ره نگ ده رکر نیان بۆ ده رده کات، ته نانته بۆ ئه و گه رانه وه په یامی توندتری ئاراسته ده کات، که ئیتر کو نه برینی نه کو لێ ئه وه و به هیه چ کلۆ جێک و به هر هۆ کارێک بیر نه کاته وه له گه رانه وه:

_ ئاگاداره... سه ر نه ده په ته کهی ئه وسام!

نه کهی گیانه! بۆ بته خانه و خانه قام بپی

زیک مه به له سنوور و ته له بندی قین و رقه مه وه!

ئێستاکه من دلم لوغمه!

**شيعرم لوغمه!
زارم لوغمه!
ماچم لوغمه!
نيگام لوغمه!**

ئەترسم بېي بەپەكجاری بته قمه وه! (رهسول، 2006: 107-108)

وهك دەزانریت، لوغم هۆكاری كوشتنی جهستهیه، بۆیه شاعیر خواستوویهتی بۆ هه موو ئەو شتانە، كه دەتوانریت پەيامی رق و تۆلەي پۆه گریبدا تە (شيعر، زار، نيگا،..)، ئەمەش دووبارە ئازاردانێکی تری دەروونیین بۆ بەرانبەرەكەي، كه خۆي لە بەرئەنجامی جیھپشتن و بێ مروەتی خودی پارەوه سەرچاوەیان گرتووه.

بۆیه دواجار پێدەلێت، پڕۆ ئیتر لێم گەری و نزیكم مەبەوه، با هەر خۆم بسووتیم و تۆ نزیكم مەكەوه با بەگری تۆلەم نەتسووتیم:

_ لەمپرو بەدوا لیم مەپرسە

ئەدرەسی من شاری گره، من ناوینشانم بۆ سووتان . (رهسول، 2006: 38)

٨.٢: حەزی سیکسی (شيعری ئیروتيك):

لە بەشی یەكەمی لێكۆلینەوه كەدا لەبەر رۆشنایي تیورییەکانی (فرۆید) و دەرووناسیدا بۆ غەریزەي سیکسی ئاماژەمان بە گرنگی ئەم لایەنە کرد لە ژيانی تاکەكەسداو پاشان رەنگدانەوهی لە رەفتارو هەلسوکهوت و چالاکییەکانیدا، كه ئالۆشی سیکسی یاخود ئەوهی بە (لیدیۆ) ناودەبرێ بزۆینەری سەرەکی چالاکییەکانی كەسیتی مروّقه هەرۆهە ئاراستەشی دەكات.

خەفەکردن وەكو میکانیزمێك یاخود وەكو دیاردەیهكی دەروونی بنەرەتی رینگری دەكات لە دەرخستنی حەزو ئارەزووەكان بۆ ئاستی هەستی، بەلكو لە نەستدا كپیان دەكاتەوه، (ئەو) كه نوینەری غەریزەكانە هەولەدات، كه ئەوانەي لە نەستدایە بیخاتە سەر ئاستی هەست تا لەسەر ئەرزى واقع بێتەدی، بەلام (منی بالا) كه نوینەری دابو نەریتی رۆحی و كۆمەلایەتی و رەوشتە لە بەرانبەر (ئەو) رادەوهەستی كه نەپەنە سەرەوه. ئەم دۆخە لە رەفتاری مروّقدایە دەبێتە هۆی مەملانی لە نێوان (ئەو) و (منی بالا) لە ئاکامدا وا لە (من) دەكات، كه زۆرێك لە رەفتارەکانی خەفە بکات.. ئەو خەفەکردنە لەلایەك دەبێتە سەرچاوە بۆ لەدایكبوونی چەندین دەقی شيعری داھینەرانه و لەلایەکی تریشەوه دەبێتە هۆی دلەراوکی و نیگەرانی ئەم مەملانییەي نێوان (ئەو) و (منی بالا) لە رەفتاری مروّقدایە رەجەستە دەبێ لە ئاکامدا زۆرێك لە رەفتارەکانمان كپ دەكەینەوه. (عبدالحمید، 2011: 63)، بەلام ئەوهی لەم دەقەدا دیارە بەشیکي كەم، لە حەزە سیکسییەكان مومارەسەكراون، واتە نەگەیشتۆتە حالەتی تیربوون، بۆیه رەنگدانەوهی ئەو مومارەسەكردنە و حەزکردن بە دووبارەكردنەوه و وای لە شاعیر کردووه، لە چەند شوینێکی دەقەكە باس لەو ژوانانە بکات، كه لەگەل یارەكەبیدا ئەنجامی داون و جۆرێك لە لەزەتی وەرگرتووه، وەك دەلێت:

_ كاتێك حەزی ماچئ ئەكەم وەك ماچەکانی بەیتوونە و

تامەكەي وەك تامی ئەوسا بئ! (رهسول، 2006: 118)

_ چەند حەزدەكەم، وەكو جارێك بێمەخوار كێلگەي جەستەت
پاوانی سینگ و مەمانت بۆ وەنەوزی بژینمەوه... (رهسول، 2006: 132)

_ ئاخەر هیشتا دوا وشەي (خۆشم دەوپی) تۆم لەبیر نەچووہ و..
لە یادم ماوه!

ئاخر ھېشتا دوا ماچى من. ۋەك خوناۋى لېۋلىرى گۈل
ھېشتا بە لېۋتەۋە ماۋە! (رەسول، 2006: 50)

_ خۇ ھېشتا ماكيازى لېۋەكانى تۇ
بە ياخەى شانمەۋە ماۋە! (رەسول، 2006: 51)

لە لايەكى ديكە شاعىر دەپەۋىت بەم دەفانە جۇرئىك شت ۋەبىر يارەكەى بېھنئەۋە، كە تا دوئىنى
چۇن بوۋە بۇ ئەۋ/شاعىر و ئىستاش چۇنە؟، بۇ ئەمەش دەپەۋىت جۇرئىك لە ئازارى دەروونى
بدات، ۋەك دەلئىت:

_ ئىستاش بىنت.. بۇنى لېۋ و مەرەكەب و
شيعرەكانى منى لېدى....

دە پېم بلى چۇن رابردووت دەسپرئەۋە!
دە پېم بلى چۇن بەرامبەر خواۋ خەلكانى ئەم شارەى خۇت
چاۋانت ھەلدەپرئەۋە؟! (رەسول، 2006: 56)

دواتر بۇ ترساندن و تۇلەكردنەۋە و ئازاردانى دەروونى يارەكەى دوئىنى، دەلئىت:
_ خۇ دەتوانم ماكەكانى ماچ و مژىن لە گەردەنت ئاشكراكەم! (رەسول، 2006: 61)

_ ئىستاش ۋەك ئەوسا دەتوانم
داستانى ماچ بگېرمەۋە!

رۇمانى حەزە شىنەكان. سىپارەى لەزەتى گۇپەت!

لەسەر سىنگت بۇ رېۋاران بخوئىنمەۋە. (رەسول، 2006: 70)

دواتر داۋاى لېدەكات، كە يار خۇى ئەوشانە بۇ دۇستە تازەكەى بگېرئەۋە، كە لەگەل كەسىكى
دىكە/شاعىر ئەنجامىداۋە، ئايا ئەپئەت بتاۋرئەت ئەو كارە بكات؟؟؟ بېگومان نەخېر، ئەمەش تەنيا بۇ
ۋەبېرھېناۋە و ترساندن و پېشاندانەۋەى ئەلبوومى عومرى كۇنى دلدارىيەتى بە دۇستە
تازەكەى، ۋەك دەلئىت:

_ گيانە توخوا گەر پېى نەلئىت!

سىنگم پاۋانى دەستى بوو

حوبرى شيعرى پئوۋە ماۋە

پېش تۇ شيعر لېم ئالاۋە

درىزبوۋە لەگەل مندا. ھەلچوۋە ۋەكو لاولاۋە

گيانە توخوا گەر پېى نەلئىت:

دەست و پەنجەى شاعىرى شېت

ئىستاش بۇنى لە سىنگم دېت!

ئىستاش نۇتەى حەز و لەززەت

لە دۇرى مىى نەلى سىنگى من دەژەزئىت! (رەسول، 2006: 65-66)

۲. ئەنجام:

لە كۇتايى ئەم توئزئىنەۋەپە و بە پشت بەستىن بە مېتۇدى رەخەى دەروونىى گەپشتىين بەم
ئەنجامانەى خوارەۋە:

1. گەشبینی بنچینە و پێگەى گشتییە بۆ ژيان، لەم ڕوانگەيەووە شاعیر لەم قەسیدە درێژەدا هەموو ئامانج و ئاواتی گەیشتنە بە یارەكەى، بۆیە چەندین خەونى ئەرخواوانى دەكاتە ئامانجى و بەو هیواپەشەووە هەنگاو بەرەو ژيان دەنێت، وەك لە بەشێك لە دېر و نیوهدیڤرەكاندا ئەو حالەتە دەروونییە بە ڕوونى بەرچاو دەكەون. تەنانەت لە هەندێك شوێندا دەردەكەوێت؛ شاعیر دواى دايرانيش لە یارەكەى ئەو عەشقە گەرەى، كە بۆى هەبوو هېشتا بە هیواپەشەووە دەژیت و گەشبینى پێوهدیارە، بۆیە دواى نایەوێت باوهر بەخۆى بێنێت؛ كە ئیتر یارەكەى ناگەرێتەووە، بەلكو ئەو/ شاعیر هەمیشە لە چاوهروانییدا، كەچى بەئازیزەكەى ناگات.

2. لە قەسیدەى (یادنامە)دا چەندین جوړى دلەراوكى بەدەردەكەون، كە هەموویان سەرچاوه و بناغەیان لە خودى (یار)هوە گرتووە، چونكە شاعیر خۆشەوێستییەكى بێسنوورى بۆ یارەكەى هەبوو، بۆیە هەمیشە بە ترس و دلەراوكیووە لە داهاووى خۆى دەروانی و ئەمەش پێشبینى دەكات، بۆیە دواى ڕوودانى ڕووداوه كارەساتبارییەكە (دايران)، ئەو بەبیر خۆى و یارەكەشى دینتەووە؛ كە ئەو هەمیشە لە دوودلى ژیاوه و ئەم جیاپوونەشى لەپێشچاوبوو.

3. ئازار و خەموكی شاعیریش لەو دەقە شیعرییانەیدا دەردەكەوێت، كە بەرگێكى ماتەم و تارىك و ترسناك دەكاتە بەر دیمەن و وینە و دیاردەكانى دەورووبەرى و ڕەهەندیكى ئازارپەخشی پێدەبەخشیت، وەك ئەوێ لە ژيانى (سەرکەوت ڕەسول)دا ڕوویداوه و لە قەسیدەى درێژى (یادنامە)دا ڕەنگیداوهتەووە، بۆیە دايرانى یار كارێگەرى راستەوخۆى لەسەر وێژدان و دل و دەروون و جیھانبینى شاعیر جیھانگۆشەوێستوون، لەوێش بەرەو حالەتێكى دیکە دەروونى ئاراستەى دەكەن، ئەویش نامۆی و گۆشەگێرییە.

4. هەلبەت جوړەكانى نامۆی بە پێى بارودۆخى تاك و كۆمەلگە و سەردەم دەگۆرین، بۆیە چەندین جوړى نامۆی سەرھەلەدەن، لەوانە: (نامۆی ئایین، نامۆی نیشتمان و كۆمەلا، نامۆی لە بوون و ژيان، نامۆی لە خود؛ نامۆی كۆمەلایەتى، نامۆی سۆزدارى،.....)، بۆیە ئەوێ لەم قەسیدەيەدا، زیاتر هەستى پێدەكەوێت: (نامۆی سۆزدارى)یە، ئەویش ئەو جوړە نامۆییە، كە بەهۆى لەدەستدانى ئازیزك یان كەسێكى خۆشەوێست دروست دەبێت.

5. شاعیر بەهۆى دايران و سەرنەكەوتنى لە پڕۆسەى خۆشەوێستیدا، تووشى جوړك لە ڕەشبینى دەبێت بەرانبەر بە ژيان و ژيار، تەنانەت ڕەشبینە بە هەموو ئەوانەى تریش، كە وەك ئەون (لە خۆشەوێستیدان)، ڕەشبینییى ڕوانیێكى نەڕێنیانەيە بۆ ژيان، لە دید و هەستىكى ڕەشبینەووە سەرچاوه دەگرت، چونكە بە هۆى پێوهدای بى بەلێنى یارەكەى ژيانى لەپێشچاو دەكەوێت و خەم بالى بەسەردادەكێشیت و بەرانبەر هەموو شتێك ڕەشبینى دەكات، ئاخى ئەو چاوهری شتێكى وەها لە یارەكەى نەبوو، كە كرددوویەتى. ئیتر باوهرى چى بە ئەم و ئەوانى دیکە بكات و دلێ چى بەم دونیایە خۆشیی!

6. نەرگسیەت وەكو میكانیزمێكى قەرەبووکردنەووە بۆ لە كیس چوونى سۆزە لەدەستچوووەكان و پەراوێزخستنه كۆمەلایەتیەكان لەم دەقەدا دەردەكەوێت، ئەویش بە قەرەبووکردنەووەى ئەو بارودۆخە ناھەموار و شلەژاویە دەروونییە دادەنرێت، كە بەهۆى لەدەستدانى یارەكەى دووچارى بوو، بۆیە دەپەوێت لەم ڕێگەيەووە شیوہەك لە ھاوسەنگى دەروونى بەدەستبێنیتەووە، بەمەش خۆى لەو خۆشەوێستییە كچ و كاله بى

بەری دەکات و حاشا لەو کەسیتییه نزمە ی ئیستای یارەکە ی دەکات، چونکە نەرگسییەت ئەو حالەت دەروونییه، کە کەسی تووشبوو لە زۆریه لایەنەکاندا زۆر لە خۆی پزازی دەبێت و خۆی لە هەموو کەس پێ باشتر و چاکتر و دوورستره.

7. بەهۆی ئەوێ شاعیر لە پرۆسە ی ئەقینی شکست دینیت، ئیتر یاخی دەبێت لە هەموو شت، تەنانەت لەو خۆشەویستییه ش هەلەگەریتەوه کە سالانیک عومری خۆی پێبەخشیوووه، بۆیه دەپێکەسیکی سادیستی بە زۆرێک لە (قسە نازاری دەدات)، ئەویش خۆی لە حالەتیک توندتیزی کرداری یان گوفتاریی بەرانبەر ئەم و ئەوانی دیکەدا دەبینیتەوه.

8. ئەوێ لەم دەقەدا دیارە بەشیکێ کەم، لە حەزە سیکسییه کان مومارەسە کران، واتە نەگەیشتۆتە حالەتی تیربوون، بۆیه رەنگدانەوه ی ئەو مومارەسە کردنە و حەزکردن بە دووبارە کردنەوه و وای لە شاعیر کردووه، لە چەند شوپنیکێ دەقە کە باس لەو ژوانانە بکات، کە لەگەڵ یارەکە پیدا ئەنجامی داون و جوړیک لە لەزەتی وەرگرتووه. لە لایەکی دیکە شاعیر دەپێت بەم دەقە جۆرە شتارێک وەبیر یارەکە ی بەینیتەوه، کە تا دوینی چۆن بووه بۆ ئەو/شاعیر و ئیستاش چۆنە؟، بۆ ئەمەش دەپێت جوړیک لە نازاری دەروونی بدات.

٤. سەرچاوه کان:

٤.١: کتیبە کان:

٤.١.١: کتیب بە زمانی کوردی:

- ئەسەد، تانیا (2012)، دیاردە ی خەم لە شیعری (حەسیب قەرەداغی) دا، چ. 1، چاپی دەزگای ئاراس، هەولێر.
- بەرزنجی، عەبدوللا تاهیر؛ بەرزنجی، عەلی تاهیر (2024)، کلیدان فەرھەنگی ئەدەب و رەخنە، چ. 1، چاپخانە ی سەردەم، سلێمانی.
- رەسول، سەرکەوت (2006)، یادنامە ی مەیتگای عومرێک، چ. 1، دەزگای چاپ و بڵاوکراوه ی بەدرخان، سلێمانی.
- سالح، قاسم حسین (2002)، مرووف لەروانگە ی فرۆیدەوه، و: عبدولموتەلیب عبدوللا، چ. ١، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی.
- سەجادی، عەلانی (1978)، خۆشخوانی، چ. ١، چاپخانە ی مەعریف، بەغدا.
- عەزیز، عەزەدین احمد (2011)، بنەماکانی دەروونزانی گشتی، چ. 2، دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوه ی رۆژھەلات، هەولێر.
- عەلی، نازاد (2007)، دەروونزانی گشتی، چ. ١، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی.
- فرۆید، (200٥)، من و میکانیزمی بەرگری - انا فرۆیدا، و: هەزار جوانرۆیی، چ. ١، لەبلاوکراوه کان ی چاپ و پەخشی پێنما، سلێمانی.
- قەرەچەتانی، کەریم شەریف (2007)، سایکۆلۆژی گشتی، چ. ٢، چاپخانە ی حاجی هاشم، هەولێر.
- قەرەچەتانی، کەریم شەریف (2010)، نەخۆشی و گرتنە دەروونی و کۆمەلایەتییه کان، چ. 2، چاپخانە ی رەنج، سلێمانی.
- گەردی، سەردار ئەحمەد (2004)، بنیاتی وینە ی هونەری لە شیعری کوردی دا (1970-1991)، چ. ١، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی.
- الماضی، شکرێ عزیز (2010)، تیۆری ئەدەب، و. سەردار ئەحمەد گەردی، چ. 1، هەولێر.
- مەلازادە، رێبوار محەمەد (2016)، نالی و سایکۆلۆژی شیعەر، چ. ١، چاپخانە ی رۆژھەلات، هەولێر.
- ولسن، کۆلون (2005)، سیکس و لاوی زیرەک، و. فازیل هیمەت، چ. 2، لەبلاوکراوه کان ی گۆفاری نیگا، سلێمانی.

٤.١. ٢: كتيب به زمانى عه ره بى:

- إسماعيل، عزالدين (1963)، النفسى النفسى للادب، ط. 1، دار العلم للملايين، بيروت.
- الامامى، عباس ناجى (2010)، علاقة سمه التفاهول والتشاءوم بقلق المستقبل، ط. 2، الاكاديمية المفتوحة فى الدانمارك.
- حسن، حسن محمد (1995)، الاغتراب عند ايريك فروم، ط. 2، بيروت، لبنان.
- دالبير، رولان (1984)، طريقة التحليل النفسى والعقيدة الفرويدية، ت: د. حافظ الجمالى، ط. 2، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بغداد.
- الدباغ، فخري (1983)، اصول الطب النفساني، ط. 2، بيروت، لبنان.
- السلطى، ابراهيم على (2010)، التحليل النفسى فى النص الادبى، ط. 2، دار جليس الزمان، الاردن.
- عاقل، فاخر (1976)، مدارس علم النفس، ط. 4، دار العلم للملايين، لبنان.
- عبدالحميد، أنور (2011)، علم النفس الادبى، ط. 1، دار النهضة العربية، لبنان.
- عزت، راجح احمد (1968)، اصول علم النفس، ط. 7، دار الكاتب العربى للطباعة و النشر، القاهرة.
- عماد، عمر حسن (2005)، سيكولوجية الابداع، ط. 1، دار صفاء للنشر والتوزيع، عمان.
- العنانى، حنان عبدالحميد (2000)، الصحة النفسية، ط. 1، دار الفكر للطباعة والنشر، عمان- الاردن.
- فرويد (2006)، القلق، ت: عثمان نجات، ط. 2، دار النهضة، القاهرة، مصر.
- نجم، خريستو (1991)، فى النقد الادبى والتحليل النفسى، ط. 2، دار الجيل، بيروت.

٤.٢: نامه و تېزه كان:

- ره سول، هه لمهت بايز (2012)، ره هه ندى دهروونى له چيروكه كانى (شيرزاد حه سه ن) دا، نامه ماسته، كوليژى پهروهدهى نيين روشد، زانكوى به غدا، به غدا.
- سه عدون، سامان عه زه دين (2013)، ده فه شيعريه كانى گوران له روانگه دهروونناسيه وه (ليكوئينه وهيه كى شيكارى دهروونيه)، تيزى دكتورا، سكولى زمانى، زانكوى سليمانى، سليمانى.
- صالح، فه رهاد صالح حمه على، (2010)، كه سيئى خوويست له رومانه كانى (محمه موكرى) دا، نامه ماسته، كوليژى زمان، زانكوى سليمانى، سليمانى.
- عومر، كه نار ياسين (2013)، ره هه ندى دهروونى و كاريگه رى له دايا لوكى ناوه وهى كوچيروكى (لاكي شه رووناكه كان) ي عه بدولا سه راج دا، نامه ماسته، كوليژى زمان، زانكوى سه لاهه دين، هه وليتر.
- عيسا، هاوژين صليوه (2012)، ره هه ندى دهروونى له شيعره كانى (له تيف هه لمهت) دا، تيزى دكتورا، فاكه لتى زانسته مروفايه تى و كومه لايه تيبه كان، زانكوى كويه، كويه.
- قادر، سه ركه وت سه عدى (2006)، نامويى له رومانه كانى (سه لاج عومر) دا، نامه ماسته، كوليژى پهروهده بو زانسته مروفايه تيبه كان، زانكوى سه لاهه دين، هه وليتر.
- قادر، نارام محمه د (2007)، نامويى له شيعرى كورديدا، نامه ماسته، كوليژى زمان، زانكوى سليمانى- سليمانى.
- محمه د، شيرين سه عيد (2001)، نامويى له شيعره كانى (شيركو بيكه س) دا، نامه ماسته، كوليژى زمان، زانكوى سليمانى، سليمانى.

٤.٣: گو فاره كان:

- نه سه ده، فاروق محمه د رها (2017)، ره هه ندى دهروونى له هونراوه دا، گ. زانكوى راپه رين، سالى چواره م، ژ. 11، زانكوى راپه رين، رانيه.
- خه ليل، رينين (2011)، ميتودى ره خنه دهروونى له بوارى نه ده بدا، گ: رامان، ژ. 170، مانگى ته مووزى، هه وليتر.
- سه عيد، نه وزاد وقاص (2015)، ره هه ندى دهروونى له شيعره كانى (بيكه س) دا، گ. زانكوى راپه رين، زانكوى راپه رين، رانيه.
- عه زيز، شنو نه حمه د (2011)، شيكر دنه وهى دهروونى بو هه ردوو چه مكى (نه فسى) و (نامويى) له لاي صابرى، گ. گزنگ، ژ. 92، كه ركوك.
- نجاتى، محمد عثمان (1999)، خود و غه ريزه كان، و. هونه ر سالج، گ. كاروان، ژ. 135، هه وليتر.

**The psychological dimension
(In the poetry book (Yadnama) of (Sarkawt Rasul)**

Dr. Kamaran Aba-bakr Khudhur Khoshnaw

Kurdish Department -College of Education/
Shaqlawa-
Salahuddin University-Erbil

Dr. Shaxawan Farhad Mohammad

Arts Department- Institute of Fine Arts
Ministry of Highre Education -Erbil

Of course, every literary text is born under several internal and external influences and transitions from these internal and external dimensions, so the mind is the closest and most influential dimension on the construction of any text Research on the psychological aspects of any poetic text is directly related to the psychology of the poet Psychological science and its relationship to literature. Then, according to the psychological method of work, the texts were separated into several psychological dimensions (optimism, depression, pessimism, sadism,) and then interpreted, which on the one hand express the situation of the poet The reader, therefore, the mind is an integral part of the process of poetry composition and poetic words and sentences embody a true and spiritual picture of the mind.

Keywords: psychological dimension, optimism, depression, narcissism, sadism.